

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/262

af 19. december 2019

om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 2008/118/EF ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Det er nødvendigt, at betingelserne for at pålægge punktafgifter på varer, der er omfattet af direktiv 2008/118/EF, forbliver harmoniserede for at sikre, at det indre marked fungerer.
- (3) Det bør angives, hvilke punktafgiftspligtige varer der er omfattet af dette direktiv, og der bør med henblik herpå henvises til Rådets direktiv 92/83/EØF ⁽⁴⁾, 92/84/EØF ⁽⁵⁾, 2003/96/EF ⁽⁶⁾ og 2011/64/EU ⁽⁷⁾.
- (4) Punktafgiftspligtige varer kan pålægges andre indirekte afgifter, som tjener specifikke formål. I så fald bør medlemsstaterne dog for ikke at ødelægge den effektive virkning af EU-regler om indirekte afgifter overholde visse væsentlige elementer i disse regler.
- (5) For at sikre fri bevægelighed bør beskatning af andre varer end afgiftspligtige varer ikke give anledning til formaliteter ved grænsepassage.
- (6) Det er nødvendigt at sikre, at formaliteterne overholdes, når punktafgiftspligtige varer sendes mellem områder, der er defineret som værende en del af Unionens toldområde, men som er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, og områder, som dette direktiv finder anvendelse på.

⁽¹⁾ Udtalelse af 27.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 17.10.2018 (EUT C 62 af 15.2.2019, s. 108).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (EUT L 176 af 5.7.2011, s. 24).

- (7) Eftersom det fortsat er nødvendigt for det indre markeds funktion, at begrebet punktafgift og forfaldsbetingelserne herfor er de samme i alle medlemsstater, er det nødvendigt at gøre det klart på EU-plan, hvornår punktafgiftspligtige varer overgår til forbrug, og hvem der hæfter for betalingen af punktafgiften.
- (8) Eftersom en punktafgift er en afgift på forbruget af varer, bør afgiften ikke forfalde for punktafgiftspligtige varer, der under visse omstændigheder er blevet tilintetgjort eller er gået uigenkaldeligt tabt.
- (9) Foruden fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab af varer kan der forekomme delvise tab som følge af varernes art. Undtagen under behørigt begrundede omstændigheder bør der ikke opkræves punktafgift for sådanne delvise tab, for så vidt som de ikke overstiger de foruddefinerede fælles grænser for delvist tab.
- (10) I tilfælde, hvor utilsigtede overskydende varer opdages under en bevægelse under en afgiftssuspensionsordning, bør medlemsstaterne kunne tillade, at overskydende varer indføres i et afgiftsoplag under en afgiftssuspensionsordning.
- (11) For at sikre at delvise tab behandles på samme måde i hele Unionen, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så vidt angår fastsættelsen af de fælles tærskler for delvise tab. Ved fastsættelsen af disse tærskler for delvise tab bør Kommissionen navnlig tage hensyn til aspekter, der vedrører varernes fysiske og kemiske egenskaber (såsom arten af punktafgiftspligtige varer, navnlig energiprodukter (volatilitet), den omgivende lufttemperatur under bevægelsen, afstanden af bevægelsen eller den tid, der forbruges under bevægelsen). Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁸⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (12) Ordninger vedrørende opkrævning og godtgørelse af afgift har indvirkning på det indre markeds funktion og bør derfor følge ikkediskriminerende kriterier.
- (13) I tilfælde af en uregelmæssighed i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning bør punktafgiften skulle betales i den medlemsstat, på hvis område den uregelmæssighed, som har ført til overgangen til forbrug, er begået, eller hvis det ikke er muligt at fastslå, hvor uregelmæssigheden er begået, i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden er afsløret. Hvis de punktafgiftspligtige varer ikke når frem til deres bestemmelsessted, og der ikke er opdaget nogen uregelmæssighed, bør uregelmæssigheden anses at være indtruffet i den medlemsstat, som har afsendt varerne.
- (14) Ud over de tilfælde af godtgørelse, der er omhandlet i dette direktiv, bør medlemsstaterne, såfremt formålet med dette direktiv kræver det, godtgøre punktafgifter, som er betalt for punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug.
- (15) Reglerne og betingelserne for leverancer, som er fritaget for punktafgift, bør forblive harmoniserede. For punktafgiftsfritagne leverancer til organisationer, der er beliggende i andre medlemsstater, bør der gøres brug af en fritagelsesattest.
- (16) For at sikre ensartede betingelser med hensyn til udformningen af fritagelsesattesten bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (17) For at undgå unddragelse og misbrug bør det klart fremgå, i hvilke situationer afgiftsfrit salg til rejsende, der forlader Unionens område, er tilladt. Da personer, der rejser over land, kan bevæge sig hyppigere og friere end personer, der rejser med skib eller fly, er risikoen for, at de rejsende ikke overholder kvoterne for skatte- og afgiftsfri import, og dermed også kontrolbyrden for toldmyndighederne væsentlig højere ved rejser over land. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at afgiftsfrit salg ved landegrænser ikke bør tillades.
- (18) Eftersom der skal foretages kontrol i produktionsenheder og oplagssteder for at sikre, at afgiften bliver opkrævet, er det nødvendigt at bibeholde en oplagsprocedure, som er baseret på autorisation fra de kompetente myndigheder, for at gøre det lettere at foretage en sådan kontrol. Det bør være underforstået, at oplægning eller oplagring af punktafgiftspligtige varer indebærer fysisk besiddelse af disse varer.
- (19) Det er også nødvendigt at fastsætte krav, som godkendte oplagshavere og økonomiske operatører, der ikke er godkendte oplagshavere, skal opfylde.
- (20) Det bør være muligt at sende punktafgiftspligtige varer inden for Unionen under punktafgiftssuspension, inden de overgår til forbrug. En sådan varebevægelse bør være tilladt fra et afgiftsoplag til forskellige bestemmelsessteder, navnlig et andet afgiftsoplag, men også til steder svarende til formålene med dette direktiv.
- (21) Punktafgiftspligtige varers bevægelser under afgiftssuspension bør også være tilladt fra importstedet til varernes bestemmelsessteder, og der bør derfor fastsættes bestemmelse om status for den person, der har tilladelse til at sende, men ikke til at oplægge eller oplagre, varerne fra dette importsted.
- (22) For at sikre en korrekt anvendelse af bestemmelsen om ophøret af punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension bør det præciseres, at bevægelsen ophører, når modtageren præcist ved, hvilken mængde varer vedkommende faktisk har modtaget. Aflæsning og opførelse i regnskabet kan bruges som dokumentation for bevægelsens ophør.
- (23) For at give mulighed for at anvende proceduren for ekstern forsendelse efter eksportproceduren bør udgangstoldstedet blive et muligt bestemmelsessted for en varebevægelse under punktafgiftssuspension. Tidspunktet for afgiftssuspensionsordningens ophør bør præciseres for dette tilfælde. Det bør præciseres, at de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten bør udfylde eksportrapporten på basis af den bekræftelse for udførsel, som udgangstoldstedet sender til eksporttoldstedet ved indledningen af proceduren for ekstern forsendelse. Med henblik på at tillade overdragelsen af ansvaret for de i dette direktiv omhandlede punktafgiftspligtige varer under proceduren for ekstern forsendelse er artikel 189 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ⁽¹⁰⁾ blevet ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1063 ⁽¹¹⁾. Punktafgiftspligtige EU-varer bør derfor også kunne henføres under proceduren for ekstern forsendelse.
- (24) For at sætte de kompetente myndigheder i stand til at sikre overensstemmelse mellem det elektroniske administrative dokument og toldangivelsen ved import, når punktafgiftspligtige varer overgået til fri omsætning flyttes fra importstedet under afgiftssuspension, bør den person, som angiver de punktafgiftspligtige varer til import, forsyne de kompetente myndigheder i importmedlemsstaten med oplysninger om afsenderen og modtageren samt et bevis for, at de importerede varer vil blive sendt fra importmedlemsstaten til en anden medlemsstat.
- (25) For at sikre, at punktafgiften bliver betalt, hvis den afgiftspligtige varebevægelse ikke bliver afsluttet, bør medlemsstaterne kræve en sikkerhed, som bør stilles af den godkendte oplagshaver, der afsender varerne, eller den registrerede afsender eller, hvis afsendelsesmedlemsstaten tillader det, af en anden person, der er involveret i bevægelsen, på de betingelser, der er fastsat af medlemsstaterne.

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/1063 af 16. maj 2018 om ændring og berigtigelse af delegeret forordning (EU) 2015/2446 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 192 af 30.7.2018, s. 1).

- (26) Adskillige medlemsstater fritager allerede bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger for sikkerhedsstillelse, eftersom denne type bevægelse frembyder en meget lav afgiftsmæssig risiko. Med henblik på at harmonisere kravene til sikkerhedsstillelse i disse tilfælde, bør kravet om sikkerhedsstillelse i forbindelse med bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger opgives i alle medlemsstater.
- (27) Med henblik på at sikre en hurtig gennemførelse af de nødvendige formaliteter og lette tilsynet med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under afgiftssuspension er det hensigtsmæssigt at benytte det IT-system, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/263 ⁽¹²⁾ til udveksling af elektroniske administrative dokumenter mellem de berørte personer og kompetente myndigheder (»IT-systemet«).
- (28) For at sikre at de dokumenter, der anvendes i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, kan forstås umiddelbart i alle medlemsstater og behandles i IT-systemet, herunder også når IT-systemet ikke er tilgængeligt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår fastsættelsen af strukturen og indholdet af disse dokumenter.
- (29) For at sikre ensartede betingelser for udfyldelse, fremlæggelse og indgivelse af dokumenter, der anvendes i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, herunder når IT-systemet ikke er tilgængeligt, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (30) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge, hvorledes økonomiske operatører skal underrette de kompetente myndigheder i afsendelses- og bestemmelsesmedlemsstaterne om forsendelser af punktafgiftspligtige varer. Der bør tages behørigt hensyn til den situation, at nogle modtagere ikke er tilknyttet IT-systemet, men at de kan modtage punktafgiftspligtige varer, der flyttes under afgiftssuspension.
- (31) For at sikre, at reglerne for varebevægelser under punktafgiftssuspension fungerer, som de skal, bør betingelserne for påbegyndelse og ophør af bevægelsen samt for frigørelse for ansvar præciseres.
- (32) For at sætte de kompetente myndigheder i stand til at sikre overensstemmelse mellem det elektroniske administrative dokument og toldangivelsen ved eksport, når punktafgiftspligtige varer flyttes under afgiftssuspension, før de føres ud af Unionens område, bør den person, som angiver de punktafgiftspligtige varer til eksport, meddele de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten den unikke administrative referencekode.
- (33) For at sætte afsendelsesmedlemsstaten i stand til at træffe de fornødne foranstaltninger bør de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten underrette de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten om eventuelle uregelmæssigheder, der opstår under eksporten, eller om det forhold, at varerne ikke længere skal føres ud af Unionens område.
- (34) For at give afsenderen mulighed for at udpege et nyt bestemmelsessted for de punktafgiftspligtige varer bør afsendelsesmedlemsstaten meddele afsenderen, at varerne ikke længere skal føres ud af Unionens område.
- (35) For at lette muligheden for at gennemføre kontrol under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer bør den person, der ledsager varerne, eller, hvis varerne ikke ledsages af en person, transportøren eller fragtføreren kunne fremvise den unikke administrative referencekode i enhver form til de kompetente myndigheder, så de kan indhente oplysninger om de punktafgiftspligtige varer.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/263 af 15. januar 2020 om digitalisering af registrering og overvågning af punktafgiftspligtige varers bevægelser (se side 43 i denne EUT).

- (36) Det er nødvendigt at fastsætte, hvilke procedurer der skal anvendes, i tilfælde hvor IT-systemet ikke er tilgængeligt.
- (37) For at ensrette procedurerne i dette direktiv med procedurerne i artikel 335, stk. 4, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ⁽¹³⁾ og for at gøre det lettere at anerkende alternativ dokumentation for varernes udpassage i afsendelsesmedlemsstaten bør der fastsættes en minimumsliste over typisk alternativ dokumentation for udpassage, som beviser, at varerne har forladt Unionens område.
- (38) Medlemsstaterne bør kunne indføre en særlig ordning for punktafgiftspligtige varers bevægelser under afgiftssuspension, som udelukkende finder sted på deres eget område, eller indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med andre medlemsstater for at opnå forenkling. Medlemsstater, der ikke er parter i bilaterale eller multilaterale aftaler, bør ikke være forpligtet til at acceptere en særlig ordning, der indgår i henhold til en sådan aftale.
- (39) Det er hensigtsmæssigt at præcisere beskatnings- og procedurereglerne for varebevægelser, hvor punktafgiften allerede er blevet betalt i en medlemsstat, uden at ændre deres generelle struktur.
- (40) Når punktafgiftspligtige varer anskaffes af privatpersoner til eget brug, og de selv transporterer dem fra en medlemsstats område til en anden medlemsstats område, bør punktafgiften betales i den medlemsstat, hvor de punktafgiftspligtige varer er anskaffet, i overensstemmelse med princippet for det indre marked.
- (41) Medlemsstaternes punktafgiftsniveauer for tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer varierer på grund af en række faktorer såsom finanspolitikken og folkesundhedspolitikken, og sådanne forskelle er i visse tilfælde betydelige. På den baggrund bør medlemsstaterne kunne begrænse risici, som muliggør skattesvig, skatteundgåelse eller skattemisbrug, truer eller underminerer den offentlige orden eller beskyttelsen af menneskers liv og sundhed. Medlemsstaterne bør derfor kunne træffe passende og forholdsmæssige foranstaltninger, der sætter dem i stand til at afgøre, om punktafgiftspligtige varer, der af en privatperson transporteres fra én medlemsstats område til en anden medlemsstats område, er anskaffet af den pågældende privatperson til eget brug.
- (42) Hvis punktafgiftspligtige varer efter at være overgået til forbrug i en medlemsstat bliver leveret til erhvervmæssige formål i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at fastslå, at der skal betales punktafgift i den anden medlemsstat. I den forbindelse er det navnlig nødvendigt at definere begrebet »leveret til erhvervmæssige formål«.
- (43) Det IT-system, der i øjeblikket benyttes i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under afgiftssuspension, bør udvides til også at gælde for bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttes til en anden medlemsstats område med henblik på levering til erhvervmæssige formål. Ved at benytte det samme IT-system lettes overvågningen af sådanne bevægelser, og det sikrer et velfungerende indre marked.
- (44) Det bør præciseres, hvem der hæfter for betaling af afgiften, og hvornår afgiften forfalder, i de tilfælde hvor varer er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttes til en anden medlemsstats område med henblik på levering til erhvervmæssigt formål.
- (45) For at undgå unødvendige investeringer bør det IT-system, der anvendes i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug på én medlemsstats område og derefter flyttes til en anden medlemsstats område med henblik på levering til erhvervmæssige formål, i videst muligt omfang bygge på de eksisterende ordninger for varebevægelser under afgiftssuspension. Med henblik herpå og for at lette sådanne bevægelser bør bestemmelserne vedrørende sikkerhedsstillelse for disse bevægelser ensrettes med bestemmelserne for sikkerhedsstillelse for varebevægelser under afgiftssuspension for at udvide udvalget af garanter.

⁽¹³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

- (46) For at lette den nuværende registrering af økonomiske operatører, der beskæftiger sig med afgiftssuspensionsordninger, er det nødvendigt at give et afgiftsoplag og en registreret afsender mulighed for efter at have underrettet de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten at fungere som autoriseret afsender i forbindelse med punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttes til en anden medlemsstats område med henblik på levering til erhvervsmæssige formål. Samtidig bør et afgiftsoplag eller en registreret modtager kunne fungere som en autoriseret modtager af disse punktafgiftspligtige varer.
- (47) Det er nødvendigt at fastsætte, hvilke procedurer der skal anvendes, hvis IT-systemet ikke er tilgængeligt, samt hvilke reservedokumenter der skal benyttes.
- (48) Medlemsstaterne bør kunne indføre en særlig ordning for bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug på en medlemsstats område, og som flyttes til en anden medlemsstats område med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler med andre medlemsstater for at opnå forenkling. Medlemsstater, der ikke er parter i bilaterale eller multilaterale aftaler, bør ikke være forpligtet til at acceptere en særlig ordning, der indgås i henhold til en sådan aftale.
- (49) For at sikre at de dokumenter, der anvendes i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der skal leveres til erhvervsmæssige formål, umiddelbart kan forstås i alle medlemsstater og behandles i IT-systemet, herunder også når IT-systemet ikke er tilgængeligt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår fastsættelsen af strukturen og indholdet af disse dokumenter.
- (50) For at sikre ensartede betingelser for udfyldelse, fremlæggelse og indgivelse af dokumenter, der anvendes i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer, som skal leveres til erhvervsmæssige formål, herunder når IT-systemet ikke er tilgængeligt, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (51) Når punktafgiftspligtige varer anskaffes af personer, som ikke er godkendte oplagshavere eller registrerede modtagere, og som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed, og disse varer sendes eller transporteres af en afsender, som udøver selvstændig økonomisk virksomhed, eller som sender eller transporterer varerne på dennes vegne, bør punktafgiften betales i bestemmelsesmedlemsstaten. Det bør fastsættes, hvilken procedure afsenderen skal følge med hensyn til betaling af punktafgiften. For at sikre betaling i bestemmelsesmedlemsstaten bør afsenderen eller dennes fiskale repræsentant registrere sin identitet og stille sikkerhed for betaling af punktafgiften hos det kompetente kontor, der af bestemmelsesmedlemsstaten er specifikt udpeget, på betingelser, som bestemmelsesstaten fastsætter. For at lette disse ordninger bør afsenderen kunne vælge at have en fiskal repræsentant med henblik på at opfylde betingelserne for registrering og betaling af sikkerhedsstillelse. Hvis hverken afsenderen eller den fiskale repræsentant opfylder disse betingelser, bør afsenderen hæfte for betaling af punktafgifter i bestemmelsesmedlemsstaten.
- (52) For at undgå interessekonflikter mellem medlemsstaterne og dobbeltbeskatning, i tilfælde af at punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug på en medlemsstats område, flyttes rundt inden for Unionen, bør det fastsætte bestemmelser for situationer, hvor punktafgiftspligtige varer efter at være overgået til forbrug er genstand for uregelmæssigheder.
- (53) Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at varer, der overgår til forbrug, skal være forsynet med afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker. Anvendelse af sådanne mærker må ikke skabe hindringer for samhandelen inden for Unionen. Eftersom brugen af disse mærker ikke må give anledning til dobbeltbeskatning, bør det gøres klart, at et beløb, der er betalt eller stillet som sikkerhed for at få sådanne mærker, skal godtgøres, eftergives eller frigives af den medlemsstat, som udstedte mærkerne, hvis punktafgiften er forfaldet og er blevet opkrævet i en anden medlemsstat. For at undgå misbrug bør de medlemsstater, som har udstedt disse mærker, dog kunne stille den betingelse for godtgørelsen, eftergivelsen eller frigivelsen, at det dokumenteres, at de er blevet fjernet eller tilintetgjort.
- (54) De normale krav, der gælder for punktafgiftspligtige varers bevægelser og overvågning heraf, kan betyde en uforholdsmæssig stor administrativ byrde for mindre vinproducenter. Derfor bør medlemsstaterne kunne fritage disse producenter for visse krav.

- (55) Der bør tages højde for, at der med hensyn til punktafgiftspligtige varer, som benyttes som forsyninger i skibe og fly, endnu ikke er fundet en tilfredsstillende fælles fremgangsmåde.
- (56) Med hensyn til punktafgiftspligtige varer, som anvendes til bygning og vedligeholdelse af grænsebroer mellem medlemsstater, bør disse medlemsstater kunne træffe foranstaltninger, der fraviger de normale regler og procedurer i forbindelse med punktafgiftspligtige varer, der bevæger sig fra én medlemsstats område til en anden medlemsstats område, for at mindske den administrative byrde.
- (57) For at medlemsstaterne kan få tid til at tilpasse sig til det elektroniske kontrolsystem for varebevægelser, bør der være en overgangsperiode for medlemsstaterne, hvor sådanne bevægelser fortsat vil kunne foregå efter formaliteterne i direktiv 2008/118/EF.
- (58) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre fælles ordninger for visse aspekter af punktafgifter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (59) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.
- (60) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og datoerne for anvendelse af direktiverne —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. I dette direktiv fastlægges den generelle ordning for punktafgifter, der direkte eller indirekte pålægges forbruget af følgende varer (»punktafgiftspligtige varer«):
 - a) energiprodukter og elektricitet omfattet af direktiv 2003/96/EF
 - b) alkohol og alkoholholdige drikkevarer omfattet af direktiv 92/83/EØF og 92/84/EØF
 - c) forarbejdet tobak omfattet af direktiv 2011/64/EU.
 2. Medlemsstaterne kan lægge yderligere indirekte afgifter på punktafgiftspligtige varer til særlige formål, forudsat at disse afgifter er i overensstemmelse med Unionens afgiftsregler for punktafgifter eller moms, for så vidt angår bestemmelse af afgiftsgrundlaget, afgiftsberegning, afgiftens forfald og kontrol af afgiften, idet disse regler dog ikke omfatter bestemmelser om fritagelser.
 3. Medlemsstaterne kan lægge afgifter på:
 - a) andre produkter end punktafgiftspligtige varer
 - b) levering af tjenesteydelser, herunder tjenesteydelser i forbindelse med punktafgiftspligtige varer, forudsat at de ikke har karakter af omsætningsafgifter.
- Pålæggelsen af sådanne afgifter må dog ikke ved samhandel mellem medlemsstater give anledning til formaliteter i forbindelse med grænsepassage.

*Artikel 2***Anvendelse af EU-toldkodeksen for punktafgiftspligtige varer**

1. De formaliteter, der er fastsat i Unionens toldbestemmelser for varers indpassage i Unionens toldområde, finder tilsvarende anvendelse på indpassage af punktafgiftspligtige varer i Unionens område fra et af de områder, der er nævnt i artikel 4, stk. 2.
2. De formaliteter, der er fastsat i Unionens toldbestemmelser for varers udpassage fra Unionens toldområde, finder tilsvarende anvendelse på udpassage af punktafgiftspligtige varer fra Unionens område til et af de områder, der er nævnt i artikel 4, stk. 2.
3. Uanset stk. 1 og 2 kan Finland for punktafgiftspligtige varers bevægelser mellem denne medlemsstats område og de områder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra c), anvende samme procedurer som dem, der gælder for sådanne bevægelser inden for denne medlemsstats område.
4. Artikel 14-46 finder ikke anvendelse på punktafgiftspligtige varer, der har toldmæssig status som ikke-EU-varer som defineret i artikel 5, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽¹⁴⁾.

*Artikel 3***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »godkendt oplaghaver«: en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv af de kompetente myndigheder i en medlemsstat har fået bevilling til at fremstille, forarbejde, oplægge, oplagre, modtage eller afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning i et afgiftsoplag
- 2) »en medlemsstats område«: den del af en medlemsstats område, som traktaterne finder anvendelse på, jf. artikel 349 og 355 i TEUF, med undtagelse af tredjelandsområder
- 3) »Unionens område«: medlemsstaternes samlede område
- 4) »tredjelandsområde«: de områder, der er nævnt i artikel 4, stk. 2 og 3
- 5) »tredjelande«: ethvert land eller område, som ikke er omfattet af traktaterne
- 6) »afgiftssuspensionsordning«: en afgiftsordning, der anvendes på fremstilling, forarbejdning, oplægning, oplagring eller bevægelse af punktafgiftspligtige varer, hvorved punktafgiften suspenderes
- 7) »import«: overgang af varer til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013
- 8) »uretmæssig indpassage«: indpassage på Unionens område af varer, der ikke er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013, og som er eller ville være opstået toldskyld i henhold til nævnte forordnings artikel 79, stk. 1, hvis varerne havde været pålagt told
- 9) »registreret modtager«: en fysisk eller juridisk person, der på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten som led i udøvelsen af sit erhverv er godkendt af disse myndigheder til at modtage punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning fra en anden medlemsstats område

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2339 af 14. december 2016 om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, for så vidt angår varer, der midlertidigt har forladt Unionens toldområde ad sø- eller luftvejen (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 32).

- 10) »registreret afsender«: en fysisk eller juridisk person, der på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i importmedlemsstaten som led i udøvelsen af sit erhverv er godkendt af disse myndigheder til kun at afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning efter varernes overgang til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013
- 11) »afgiftsoplag«: ethvert sted, hvor en godkendt oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv under en afgiftssuspensionsordning fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender punktafgiftspligtige varer under visse betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er beliggende
- 12) »autoriseret afsender«: en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret hos afsendelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder med henblik på afsendelse af punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttes til en anden medlemsstats område
- 13) »autoriseret modtager«: en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret hos bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder med henblik på modtagelse af punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttet til en anden medlemsstats område
- 14) »bestemmelsesmedlemsstat«: den medlemsstat, til hvem de punktafgiftspligtige varer skal leveres eller anvendes i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser
- 15) »eftergivelse«: bortfald af forpligtelsen til at betale et afgiftsbeløb, der ikke er blevet betalt
- 16) »godtgørelse«: tilbagebetaling af et afgiftsbeløb, der er blevet betalt.

Artikel 4

Territorial anvendelse

1. Dette direktiv og direktiv 92/83/EØF, 92/84/EØF, 2003/96/EF og 2011/64/EU finder anvendelse på Unionens område.
2. Dette direktiv og direktiv 92/83/EØF, 92/84/EØF, 2003/96/EF og 2011/64/EU finder ikke anvendelse på følgende områder, der udgør en del af Unionens toldområde:
 - a) De Kanariske Øer
 - b) de franske territorier nævnt i artikel 349 og artikel 355, stk. 1, i TEUF
 - c) Ålandsøerne
 - d) Kanaløerne.
3. Dette direktiv og direktiv 92/83/EØF, 92/84/EØF, 2003/96/EF og 2011/64/EU finder ikke anvendelse på de områder, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 355, stk. 3, i TEUF, og heller ikke på følgende andre områder, der ikke udgør en del af Unionens toldområde:
 - a) øen Helgoland
 - b) området Büsingen
 - c) Ceuta
 - d) Melilla
 - e) Livigno.
4. Spanien kan ved en erklæring meddele, at dette direktiv og direktiv 92/83/EØF, 92/84/EØF, 2003/96/EF og 2011/64/EU finder anvendelse på De Kanariske Øer fra den første dag i den anden måned efter erklæringens afgivelse for så vidt angår samtlige eller nogle af de punktafgiftspligtige varer, der er nævnt i artikel 1, med forbehold af de tilpasningsforanstaltninger, som den meget store afstand til områderne giver anledning til.

5. Frankrig kan ved erklæring meddele, at dette direktiv og direktiv 92/83/EØF, 92/84/EØF, 2003/96/EF og 2011/64/EU finder anvendelse på de i stk. 2, litra b), nævnte territorier fra den første dag i den anden måned efter erklæringens afgivelse for så vidt angår samtlige eller nogle af de punktafgiftspligtige varer, der er nævnt i artikel 1, med forbehold af de tilpasningsforanstaltninger, som den meget store afstand til områderne giver anledning til.

6. Nærværende direktivs bestemmelser er ikke til hinder for, at Grækenland opretholder den særstatus, som Athosbjerget nyder godt af, og som er garanteret ved artikel 105 i den græske forfatning.

Artikel 5

Særlig territorial status

1. Under hensyntagen til de konventioner og traktater, som er indgået med henholdsvis Frankrig, Italien, Cypern og Det Forenede Kongerige, betragtes Fyrstendømmet Monaco, San Marino, Det Forenede Kongeriges suveræne baseområder Akrotiri og Dhekelia og Isle of Man ved anvendelsen af dette direktiv ikke som tredjelande.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bevægelser af punktafgiftspligtige varer med oprindelse i eller bestemt for:

- a) Fyrstendømmet Monaco behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Frankrig
- b) San Marino behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Italien
- c) Det Forenede Kongeriges suveræne baseområder Akrotiri og Dhekelia behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Cypern
- d) Isle of Man behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Det Forenede Kongerige.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bevægelser af punktafgiftspligtige varer med oprindelse i eller bestemt for Jungholz og Mittelberg (Kleines Walsertal) behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Tyskland.

KAPITEL II

Generelle proceduremæssige bestemmelser

Afdeling 1

Afgiftsudløsende begivenhed, forfald, uregelmæssigheder under en flytning under en afgiftssuspensionsordning

Artikel 6

Afgiftsudløsende begivenhed, tid og sted for punktafgiftens forfald, tilintetgørelse og uigenkaldelige tab

1. Punktafgiftspligtige varer pålægges punktafgift på tidspunktet for:

- a) deres fremstilling, herunder, hvor det er relevant, deres udvinding, inden for Unionens område
- b) deres import eller ulovlige indpassage i Unionens område.

2. Punktafgiften forfalder ved overgangen til forbrug og i den medlemsstat, hvor denne finder sted.

3. I dette direktiv forstås ved »overgang til forbrug« et af følgende:

- a) når punktafgiftspligtige varer forlader en afgiftssuspensionsordning, herunder uretmæssigt

- b) når der forarbejdes, oplægges eller oplagres punktafgiftspligtige varer uden for en afgiftssuspensionsordning, herunder uretmæssigt, for hvilke der ikke er opkrævet punktafgift i henhold til de relevante bestemmelser i EU-retten og den nationale lovgivning
- c) når der fremstilles eller forarbejdes punktafgiftspligtige varer, herunder uretmæssigt, uden for en afgiftssuspensionsordning
- d) import af punktafgiftspligtige varer, medmindre de punktafgiftspligtige varer umiddelbart efter indførslen henføres under en afgiftssuspensionsordning, eller uretmæssig indpassage af afgiftspligtige varer, medmindre toldskylden var bortfaldet i henhold til artikel 124, stk. 1, litra e), f), g) eller k), i forordning (EU) nr. 952/2013. Hvis toldskylden var bortfaldet i henhold til artikel 124, stk. 1, litra e), i forordning (EU) nr. 952/2013, kan medlemsstaterne i deres nationale ret fastsætte en sanktion under hensyntagen til det punktafgiftsbeløb, som ville have været afholdt.

4. Det tidspunkt, hvor varen anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen som nævnt i stk. 3, litra a), er:

- a) det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer modtages af den registrerede modtager i de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. ii), nævnte situationer
- b) det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer modtages af modtageren i de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iv), nævnte situationer
- c) det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer modtages på det direkte leveringssted i de i artikel 16, stk. 4, nævnte situationer.

5. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter en tilladelse til at tilintetgøre varerne fra medlemsstatens kompetente myndigheder, anses ikke for at være overgang til forbrug.

6. Med henblik på dette direktiv anses en vare for fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt gået tabt, når den er blevet gjort uanvendelig som punktafgiftspligtig vare.

7. Delvise tab under en bevægelse mellem medlemsstaterne under en afgiftssuspensionsordning, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug, for så vidt som tabets omfang er under den fælles tærskel for delvise tab for de pågældende punktafgiftspligtige varer, medmindre en medlemsstat har rimelig grund til at antage, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab for de pågældende punktafgiftspligtige varer, behandles som overgang til forbrug.

8. Medlemsstaterne kan fastsætte deres egne regler for behandling af delvise tab under en afgiftssuspensionsordning, der ikke er omfattet af stk. 7.

9. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af punktafgiftspligtige varer som omhandlet i stk. 5 skal bevises på tilfredsstillende vis over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, fandt sted, eller, hvis det ikke er muligt at fastslå, hvor tabet fandt sted, hvor det blev opdaget.

Hvis fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af punktafgiftspligtige varer er fastslået, skal den sikkerhed, der er stillet i overensstemmelse med artikel 17 helt eller delvis frigives, alt efter hvad der er relevant, efter fremvisning af tilfredsstillende bevis.

10. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 med henblik på at fastsætte den fælles tærskel for delvise tab, der er nævnt i nærværende artikels stk. 7, og i artikel 45, stk. 2, idet der bl.a. tages hensyn til varernes art, varernes fysiske og kemiske egenskaber, den omgivende lufttemperatur under bevægelsen, afstanden af bevægelsen eller den tid, der forbruges under bevægelsen, med en præcisering af de pågældende punktafgiftspligtige varer, den dertil knyttede tærskel for delvist tab angivet i procent af den samlede mængde samt andre relevante aspekter vedrørende transport af varerne.

I mangel af fælles tærskel for delvise tab anvender medlemsstaterne fortsat de nationale bestemmelser.

Artikel 7

Person, der hæfter for punktafgiften

1. Den person, der hæfter for betalingen af den forfaldne punktafgift, er:
 - a) når punktafgiftspligtige varer forlader en afgiftssuspensionsordning i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a):
 - i) den godkendte oplagshaver, den registrerede modtager eller enhver anden person, som frigiver de punktafgiftspligtige varer, eller på hvis vegne de frigives fra afgiftssuspensionsordningen, eller i tilfælde af uretmæssig afgang fra afgiftsoplaget enhver person, der har deltaget i denne afgang
 - ii) ved en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning som fastlagt i artikel 9, stk. 1, 2 og 4: den godkendte oplagshaver, den registrerede afsender eller enhver anden person, som stillede sikkerhed for betaling i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1 og 3, eller enhver person, som deltog i den uretmæssige afgang, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at afgang var af uretmæssig art
 - b) når der oplægges eller oplagres punktafgiftspligtige varer i henhold til artikel 6, stk. 3, litra b): den person, der oplægger eller oplagrer de punktafgiftspligtige varer, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen eller oplagringen af de punktafgiftspligtige varer, eller enhver kombination af sådanne personer i overensstemmelse med princippet om solidarisk hæftelse
 - c) når der fremstilles eller forarbejdes punktafgiftspligtige varer i henhold til artikel 6, stk. 3, litra c): den person, der fremstiller de punktafgiftspligtige varer, eller i tilfælde af uretmæssig fremstilling enhver anden person, som er involveret i fremstillingen af dem
 - d) når der importeres punktafgiftspligtige varer, eller punktafgiftspligtige varer uretmæssigt indpasseres i henhold til artikel 6, stk. 3, litra d): klareren som defineret i artikel 5, nr. 15), i forordning (EU) nr. 952/2013 (»klareren«) eller enhver anden person som omhandlet i nævnte forordnings artikel 77, stk. 3, og i tilfælde af uretmæssig indpassage enhver anden person, som er involveret i denne uretmæssige indpassage.
2. Hvis flere personer hæfter for betalingen af den samme punktafgift, hæfter disse solidarisk for denne skyld.

Artikel 8

Betingelser for punktafgiftens forfald og gældende punktafgiftssatser

Betingelserne for punktafgiftens forfald og punktafgiftssatsen er dem, der gælder på forfaldsdatoen i den medlemsstat, hvor overgangen til forbrug finder sted.

Punktafgiften pålægges og opkræves og, hvor det er relevant, godtgøres eller eftergives efter en procedure, som fastlægges af den enkelte medlemsstat. Medlemsstaterne anvender de samme procedurer for indenlandske varer som for varer fra andre medlemsstater.

Hvis punktafgiftssatserne ændres, kan lagre af punktafgiftspligtige varer, der allerede er frigivet til forbrug, uanset stk. 1 blive pålagt en højere eller lavere punktafgift, hvis det er relevant.

Artikel 9

Uregelmæssigheder under bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning

1. Hvis der er opstået en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, og den giver anledning til disse varers overgang til forbrug i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a), finder overgangen til forbrug sted på den medlemsstats område, hvor uregelmæssigheden opstod.

2. Hvis der er konstateret en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, og den giver anledning til disse varers overgang til forbrug i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a), og det ikke er muligt at fastslå, hvor uregelmæssigheden opstod, anses den for at være opstået på den medlemsstats område og på det tidspunkt, hvor den er konstateret.

3. I de i stk. 1 og 2 nævnte situationer underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor varerne er overgået eller anses for at være overgået til forbrug, de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

4. Hvis punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og der ikke under bevægelsen er konstateret nogen uregelmæssighed, der giver anledning til disse varers overgang til forbrug i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a), anses uregelmæssigheden for at være opstået i afsendelsesmedlemsstaten på det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer blev afsendt, medmindre det inden for en frist på fire måneder fra begyndelsen af varebevægelsen, jf. artikel 19, stk. 1, til afsendelsesmedlemsstatens kompetente myndigheders tilfredshed godtgøres, at bevægelsen er afsluttet, jf. artikel 19, stk. 2, eller godtgøres, hvor uregelmæssigheden er opstået.

Hvis den person, der har stillet den i artikel 17 omhandlede sikkerhed, ikke har fået eller ikke har kunnet få kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, indrømmes denne person en frist på en måned efter den dato, hvor afsendelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder meddelte vedkommende disse oplysninger, til at godtgøre, at bevægelsen er afsluttet, jf. artikel 19, stk. 2, eller til at godtgøre, hvor uregelmæssigheden er opstået.

5. Hvis det inden udløbet af en periode på tre år fra den dato, hvor varebevægelsen begyndte i henhold til artikel 19, stk. 1, i de i stk. 2 og 4 omhandlede situationer påvises, i hvilken medlemsstat uregelmæssigheden faktisk opstod, finder stk. 1 anvendelse.

De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden opstod, underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor punktafgiften er opkrævet, som godtgør eller eftergiver den, så snart det er bevist, at punktafgiften er opkrævet i den anden medlemsstat.

6. Med henblik på denne artikel forstås ved »en uregelmæssighed« en situation opstået under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, som ikke er identisk med den, der er nævnt i artikel 6, stk. 5 og 6, og som følge af hvilken en bevægelse eller en del af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer ikke er ophørt i henhold til artikel 19, stk. 2.

Afdeling 2

Godtgørelse og eftergivelse

Artikel 10

Godtgørelse og eftergivelse

Ud over de tilfælde, der er nævnt i artikel 37, stk. 4, artikel 44, stk. 5, og artikel 46, stk. 3, samt de tilfælde, der er omhandlet i direktiv 92/83/EØF, 92/84/EØF, 2003/96/EF og 2011/64/EU, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor punktafgiftspligtige varer er overgået til forbrug, hvis en berørt person anmoder derom, godtgøre eller eftergive punktafgifter på de pågældende varer i de situationer, som medlemsstaten har fastsat, og i overensstemmelse med de betingelser, som medlemsstaten fastsætter for at hindre enhver form for unddragelse eller misbrug.

Sådan godtgørelse eller eftergivelse må ikke give anledning til andre fritagelser end dem, der er nævnt i artikel 11 samt i direktiv 92/83/EØF, 92/84/EØF, 2003/96/EF eller 2011/64/EU.

Afdeling 3

Fritagelser

Artikel 11

Fritagelse for betaling af punktafgift

1. Punktafgiftspligtige varer er fritaget for betaling af punktafgift, når de er bestemt til at anvendes:
 - a) i diplomatiske eller konsulære forbindelser
 - b) af internationale organisationer, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtsmedlemsstaten, og af medlemmer af disse organisationer inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted
 - c) af de væbnede styrker i enhver anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor punktafgiften forfalder, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik
 - d) af de væbnede styrker i enhver anden stat, der er part i den nordatlantiske traktat, end den medlemsstat, hvor punktafgiften forfalder, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner
 - e) af Det Forenede Kongeriges væbnede styrker, der er udstationeret på øen Cypern i medfør af traktaten om oprettelse af Republikken Cypern af 16. august 1960, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner
 - f) til forbrug i henhold til en aftale, som er indgået med tredjelande eller internationale organisationer, forudsat at en sådan aftale er tilladt eller godkendt, for så vidt angår fritagelse for moms.
2. Fritagelser er underlagt de betingelser og begrænsninger, der er fastsat af værtsmedlemsstaten. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelse i form af tilbagebetaling af punktafgiften.

Artikel 12

Fritagelsesattest

1. Punktafgiftspligtige varer, der bevæger sig fra en medlemsstats område til en anden medlemsstats område under en afgiftssuspensionsordning, og som er omfattet af den i artikel 11, stk. 1, nævnte fritagelse, skal ledsages af en fritagelsesattest. Fritagelsesattesten skal angive arten og mængden af de punktafgiftspligtige varer, der skal leveres, varernes værdi og identiteten af den fritagne modtager samt den værtsmedlemsstat, som attesterer fritagelsen.
2. Medlemsstaterne kan benytte den i stk. 1 nævnte fritagelsesattest på andre områder vedrørende indirekte beskatning og til at sikre, at fritagelsesattesten er i overensstemmelse med betingelserne og begrænsningerne for indrømmelsen af fritagelser i deres nationale ret.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastsætter fritagelsesattestens udformning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 52, stk. 2.
4. Procedurerne i artikel 20-27 finder ikke anvendelse på bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning til de væbnede styrker i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), hvis bevægelserne er omfattet af en procedure, som er direkte baseret på den nordatlantiske traktat.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at proceduren i artikel 20-27 skal anvendes for sådanne bevægelser, der udelukkende finder sted inden for deres område eller efter aftale med de berørte medlemsstater mellem deres områder.

*Artikel 13***Fritagelse for betaling af punktafgift for rejsende til tredjelande eller tredjelandssområder**

1. Medlemsstaterne kan fritage punktafgiftspligtige varer for betaling af punktafgift, når de leveres af afgiftsfrie butikker og medbringes af rejsende, der tager med fly eller skib til et tredjelandssområde eller et tredjeland, i deres personlige bagage.
2. Varer, der leveres om bord på et fly eller et skib under fly- eller sørejsen til et tredjelandssområde eller et tredjeland, behandles på samme måde som varer leveret af afgiftsfrie butikker.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fritagelserne i stk. 1 og 2 anvendes på en sådan måde, at det forhindrer enhver form for unddragelse, undgåelse og misbrug.
4. I denne artikel forstås ved:
 - a) »afgiftsfri butik«: enhver forretning beliggende i en lufthavn eller en havn, som opfylder de betingelser, der er fastsat af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, navnlig i henhold til stk. 3
 - b) »rejsende til et tredjelandssområde eller et tredjeland«: enhver passager i besiddelse af rejsehjemmel til en fly- eller sørejse, hvorpå en lufthavn eller en havn beliggende i et tredjelandssområde eller et tredjeland er angivet som det endelige bestemmelsessted.

*KAPITEL III***Fremstilling, forarbejdning, oplægning og oplagring***Artikel 14***Almindelige bestemmelser**

1. Hver medlemsstat fastsætter sine egne regler om fremstilling, forarbejdning, oplægning og oplagring af punktafgiftspligtige varer med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv.
2. Fremstilling, forarbejdning, oplægning og oplagring af punktafgiftspligtige varer finder sted i afgiftsoplag, når punktafgiften ikke er erlagt.

*Artikel 15***Betingelser for bevilling som godkendt oplagshaver**

1. En godkendt oplagshavers oprettelse og drift af et afgiftsoplag er betinget af en bevilling fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er beliggende.

Bevillingen er omfattet af de betingelser, som myndighederne har ret til at fastsætte for at hindre enhver form for unddragelse og misbrug.

2. Den godkendte oplagshaver skal:
 - a) om nødvendigt stille en sikkerhed for at dække den risiko, der er forbundet med fremstilling, forarbejdning, oplægning og oplagring af punktafgiftspligtige varer
 - b) opfylde de krav, som er fastsat af den medlemsstat, på hvis område afgiftsoplaget er beliggende
 - c) for hvert enkelt afgiftsoplag føre en fortegnelse over lagerbeholdning og de punktafgiftspligtige varers bevægelser
 - d) indføre alle punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af en afgiftssuspensionsordning, i sit afgiftsoplag og i sin fortegnelse straks ved bevægelsens ophør, medmindre artikel 16, stk. 4, finder anvendelse
 - e) acceptere enhver kontrolforanstaltning eller optælling.

Betingelserne for den i første afsnits litra a) nævnte sikkerhed fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er godkendt.

KAPITEL IV

Punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 16

Almindelige bestemmelser vedrørende afsendelses- og bestemmelsesstedet

1. Punktafgiftspligtige varer kan flyttes under en afgiftssuspensionsordning mellem følgende steder inden for Unionens område, herunder også via et tredjeland eller et tredjelandsområde:

- a) fra et afgiftsoplag til:
 - i) et andet afgiftsoplag
 - ii) en registreret modtager
 - iii) et sted, hvor de punktafgiftspligtige varer forlader Unionens område, jf. artikel 25, stk. 1
 - iv) den i artikel 11, stk. 1, omhandlede modtager, hvis varerne sendes fra en anden medlemsstats område
 - v) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, som samtidig er afgangstoldstedet for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/2446
- b) fra importstedet til et af de bestemmelsessteder, der er nævnt i litra a), hvis varerne sendes af en registreret afsender.

I denne artikel forstås ved »importsted« det sted, hvor varerne bringes i fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013.

2. Medmindre importen finder sted inden for et afgiftsoplag, kan punktafgiftspligtige varer kun flyttes fra importstedet under en afgiftssuspensionsordning, hvis klarereren eller enhver anden person, der er direkte eller indirekte involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 952/2013, forsyner de kompetente myndigheder i importmedlemsstaten med følgende:

- a) det unikke afgiftsnummer, jf. artikel 19, stk. 2, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 389/2012 ⁽¹⁵⁾, som identificerer den registrerede afsender i forbindelse med varebevægelsen
- b) det unikke afgiftsnummer, jf. artikel 19, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 389/2012, som identificerer modtageren af vareforsendelsen
- c) i givet fald dokumentation for, at de importerede varer er bestemt til at blive forsendt fra importmedlemsstatens område til en anden medlemsstats område.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte, at den i stk. 2, litra c), nævnte dokumentation udelukkende skal forelægges for de kompetente myndigheder på deres anmodning.

4. Uanset denne artikels stk. 1, litra a), nr. i) og ii), og stk. 1, litra b), kan bestemmelsesmedlemsstaten på betingelser, som den selv fastsætter, tillade, at punktafgiftspligtige varer flyttes under en afgiftssuspensionsordning til et direkte leveringssted beliggende på dens område, hvis dette sted er blevet udpeget af den godkendte oplaghaver i bestemmelsesmedlemsstaten eller af den registrerede modtager, bortset fra en registreret modtager med en begrænset tilladelse, jf. artikel 18, stk. 3.

⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (EU) nr. 389/2012 af 2. maj 2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004 (EUT L 121 af 8.5.2012, s. 1).

Denne godkendte oplagshaver eller denne registrerede modtager forbliver ansvarlige for at sende den i artikel 24, stk. 1, nævnte modtagelsesrapport.

5. Stk. 1, 2 og 4 finder også anvendelse på bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af nulsats, og som ikke er overgået til forbrug.

Artikel 17

Sikkerhedsstillelse

1. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten kræver på betingelser, som de selv fastsætter, at de risici, der er forbundet med bevægelser af varer under en afgiftssuspensionsordning, dækkes af en sikkerhed, som stilles af den godkendte oplagshaver, der afsender varerne, eller den registrerede afsender.

2. Der kræves ingen sikkerhedsstillelse for bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder.

3. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten på betingelser, som de selv fastsætter, tillade, at sikkerheden nævnt i stk. 1 stilles af transportøren, fragtføreren, ejeren af de punktafgiftspligtige varer, modtageren eller i fællesskab af to eller flere af disse personer og de personer, der er nævnt i stk. 1.

4. Sikkerhedsstillelsen skal være gyldig i hele Unionen.

5. Afsendelsesmedlemsstaten kan give fritagelse for forpligtelsen til at stille sikkerhed for følgende bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning:

- a) varebevægelser, som udelukkende finder sted på dens område
- b) bevægelse af energiprodukter inden for Unionen ad søvejen, hvis de andre berørte medlemsstater er enige heri.

6. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for tilvejebringelsen og gyldigheden af sikkerhedsstillelsen.

Artikel 18

Registreret modtager

1. En registreret modtager kan ikke fremstille, forarbejde, oplægge, oplagre eller afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning.

2. En registreret modtager skal efterkomme følgende krav:

- a) før afsendelsen af de punktafgiftspligtige varer stille sikkerhed for betaling af punktafgift på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten
- b) indføre de punktafgiftspligtige varer, der er modtaget under en afgiftssuspensionsordning, i fortegnelsen ved bevægelsens ophør
- c) acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten at sikre sig, at varerne faktisk er modtaget.

3. For en registreret modtager, der kun lejlighedsvis modtager punktafgiftspligtige varer, begrænses den i artikel 3, nr. 9), omhandlede godkendelse til en nærmere bestemt mængde punktafgiftspligtige varer, en enkelt modtager og en nærmere bestemt periode. Medlemsstaterne kan begrænse godkendelsen til en enkelt varebevægelse.

Artikel 19

Begyndelse og ophør på bevægelsen af punktafgiftspligtige varer under afgiftssuspension

1. Bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning begynder:

- a) i de i artikel 16, stk. 1, litra a), omhandlede tilfælde, når de punktafgiftspligtige varer forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes

- b) i de i artikel 16, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, når de overgår til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013.
2. Bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning ophører:
- a) i de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), og litra b), omhandlede tilfælde, når modtageren har fået leveret de punktafgiftspligtige varer
- b) i de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede tilfælde, når varerne har forladt Unionens område
- c) i de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. v), omhandlede tilfælde, når varerne henføres under proceduren for ekstern forsendelse.

Afdeling 2

Procedure, der skal følges ved punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftsudvalget

Artikel 20

Elektronisk administrativt dokument

1. Bevægelser af punktafgiftspligtige varer anses kun for at finde sted under en afgiftssuspensionsordning, hvis de foregår på grundlag af et elektronisk administrativt dokument, jf. stk. 2 og 3.
2. Ved anvendelsen af stk. 1 sender afsenderen et udkast til det elektroniske administrative dokument til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten via det IT-system, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse (EU) 2020/263 (»IT-systemet«).
3. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af dataene i udkastet til det elektroniske administrative dokument.

Hvis dataene ikke er gyldige, underrettes afsenderen straks.

Hvis dataene er gyldige, tildeler de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten dokumentet en unik administrativ referencekode og meddeler afsenderen den.

4. I de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), og litra b), samt artikel 16, stk. 4, omhandlede tilfælde sender de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten straks det elektroniske administrative dokument til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten, som sender det videre til modtageren, hvis modtageren er en godkendt oplagshaver eller en registreret modtager.

Hvis de punktafgiftspligtige varer er beregnet til en godkendt oplagshaver i afsendelsesmedlemsstaten, sender de kompetente myndigheder i denne medlemsstat det elektroniske administrative dokument direkte til vedkommende.

5. Afsenderen udleverer den unikke administrative referencekode til den person, der ledsager de punktafgiftspligtige varer, eller, hvis varerne ikke ledsages af en person, til transportøren eller fragtføreren. Den person, der ledsager de punktafgiftspligtige varer, transportøren eller fragtføreren skal på forlangende forelægge denne kode for de kompetente myndigheder under hele varebevægelsen under en afgiftssuspensionsordning. Hvis det er relevant, kan de kompetente myndigheder dog anmode om et udskrift af det elektroniske administrative dokument eller ethvert andet handelsdokument.

6. Afsenderen kan ved anvendelse af IT-systemet annullere det elektroniske administrative dokument, så længe bevægelsen ikke er begyndt, jf. artikel 19, stk. 1.

7. Under en varebevægelse under en afgiftssuspensionsordning kan afsenderen via IT-systemet ændre bestemmelsesstedet for eller modtageren af de punktafgiftspligtige varer til et af de bestemmelsessteder, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii), iii) eller v), eller, hvis det er relevant, i artikel 16, stk. 4. Afsenderen skal med henblik herpå indgive et udkast til det elektroniske dokument for ændring af bestemmelsessted til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten ved anvendelse af IT-systemet.

Artikel 21

Behandling af det elektroniske administrative dokument for varer, der eksporteres

1. I de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii) og v), omhandlede tilfælde sender de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten det elektroniske administrative dokument til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor eksportangivelsen er indgivet i henhold til artikel 221, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 (»eksportmedlemsstaten«), hvis denne medlemsstat er en anden end afsendelsesmedlemsstaten.
2. Klarereren forsyner de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten med den unikke administrative referencekode, som henviser til de punktafgiftspligtige varer, der er anført i eksportangivelsen.
3. Før varerne frigives til eksport, kontrollerer de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten, om dataene i det elektroniske administrative dokument stemmer overens med dem, der findes i eksportangivelsen.
4. Ved eventuelle uoverensstemmelser mellem det elektroniske administrative dokument og eksportangivelsen underretter de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten herom ved anvendelse af IT-systemet.
5. Hvis varerne ikke længere skal føres ud af Unionens toldområde, meddeler de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten dette ved anvendelse af IT-systemet, så snart de bliver bekendt med at varerne ikke længere skal føres ud af Unionens toldområde. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten videregiver straks denne meddelelse til afsenderen. Efter modtagelse af meddelelsen annullerer afsenderen det elektroniske administrative dokument, jf. artikel 20, stk. 6, eller ændrer bestemmelsesstedet for varerne, jf. artikel 20, stk. 7, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 22

Særlige ordninger for bevægelser af energiprodukter

1. I tilfælde af bevægelser under en afgiftssuspensionsordning af energiprodukter ad søvejen eller ad indre vandveje til en modtager, som ikke er endeligt kendt på det tidspunkt, hvor afsenderen sender det i artikel 20, stk. 2, omhandlede udkast til det elektroniske administrative dokument, kan de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten tillade, at afsenderen udelader dataene vedrørende modtageren i det pågældende dokument.
2. Så snart dataene vedrørende modtageren kendes og senest ved bevægelsens ophør sender afsenderen dem ved anvendelse af den i artikel 20, stk. 7, omhandlede procedure til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.
3. Denne artikel finder ikke anvendelse på de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii) og v), nævnte bevægelser.

Artikel 23

Opsplitning af forsendelser

1. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten kan på betingelser fastsat af denne medlemsstat tillade, at afsenderen opsplitter en bevægelse af energiprodukter under en afgiftssuspensionsordning i to eller flere bevægelser, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den samlede mængde af punktafgiftspligtige varer ændres ikke
 - b) opsplitningen foretages på en medlemsstats område, hvor denne procedure er tilladt
 - c) de kompetente myndigheder i denne medlemsstat underrettes om stedet for opsplitningen.
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis de tillader opsplitning af bevægelser på deres område, samt om betingelserne herfor. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

*Artikel 24***Formaliteter ved bestemmelsesstedet**

1. Ved modtagelse af punktafgiftspligtige varer på et af de bestemmelsessteder, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii) eller iv), eller stk. 4, skal modtageren straks og senest fem arbejdsdage efter varebevægelsens ophør undtagen i tilfælde, som er behørigt begrundet over for de kompetente myndigheder, sende en rapport om modtagelsen heraf til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten via IT-systemet.
2. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten fastsætter de nærmere regler for forelæggelsen af modtagelsesrapporten for de i artikel 11, stk. 1, omhandlede modtageres modtagelse af varerne.
3. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af dataene i modtagelsesrapporten.

Hvis dataene ikke er gyldige, underrettes modtageren straks.

Hvis dataene er gyldige, bekræfter de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten registrering af modtagelsesrapporten over for modtageren og sender denne bekræftelse til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

4. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender modtagelsesrapporten videre til afsenderen. Hvis afsendelses- og bestemmelsesstederne er beliggende i samme medlemsstat, sender de kompetente myndigheder i denne medlemsstat modtagelsesrapporten direkte videre til afsenderen.

*Artikel 25***Formaliteter ved ophøret af en bevægelse af varer, der eksporteres**

1. I de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii), og, hvis det er relevant, artikel 16, stk. 1, litra b), i dette direktiv omhandlede tilfælde udarbejdes der en eksportrapport af de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten på grundlag af de oplysninger om varernes udpassage, der er modtaget fra udgangstoldstedet, jf. artikel 329 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, eller fra det toldsted, hvor de i dette direktivs artikel 2, stk. 2, omhandlede formaliteter vedrørende varers udpassage fra toldområdet bliver gennemført, til bekræftelse af, at de punktafgiftspligtige varer har forladt Unionens område, ved anvendelse af IT-systemet.
2. I de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. v), omhandlede tilfælde udarbejder de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten en eksportrapport på grundlag af de oplysninger, de har modtaget fra udgangstoldstedet i henhold til artikel 329, stk. 5, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447.
3. De kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af de data, som skal ligge til grund for den eksportrapport, der skal udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1 og 2. Når disse data er blevet kontrolleret, og hvis afsendelsesmedlemsstaten er en anden end eksportmedlemsstaten, sender de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten eksportrapporten til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender eksportrapporten videre til afsenderen.

*Artikel 26***IT-systemets utilgængelighed**

1. Uanset artikel 20, stk. 1, kan afsenderen, hvis IT-systemet ikke er tilgængeligt i afsendelsesmedlemsstaten, starte en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning på betingelse af, at:
 - a) varerne er ledsaget af et reservedokument med de samme data som udkastet til det elektroniske administrative dokument, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2
 - b) afsenderen underretter de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten inden bevægelsens start.

Afsendelsesmedlemsstaten kan også kræve, at afsenderen forelægger en kopi af det i første afsnit, litra a), omhandlede dokument, at afsendelsesmedlemsstaten foretager en kontrol af de data, der er indeholdt i denne kopi, og relevante oplysninger om årsagerne til utilgængeligheden af IT-systemet, hvis denne utilgængelighed kan tilskrives afsenderen, inden bevægelsens start.

2. Så snart IT-systemet igen bliver tilgængeligt, fremlægger afsenderen et udkast til det elektroniske administrative dokument i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2.

Så snart dataene i udkastet til det elektroniske administrative dokument er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3, og er blevet kendt gyldige, erstatter dette dokument det i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), nævnte reservedokument. Artikel 20, stk. 4, artikel 21, stk. 1, og artikel 24 og 25 finder tilsvarende anvendelse.

3. En kopi af det i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede reservedokument skal opbevares af afsenderen til brug for dennes regnskab.

4. Hvis IT-systemet ikke er tilgængeligt i afsendelsesmedlemsstaten, kan afsenderen ændre varernes bestemmelsessted, jf. artikel 20, stk. 7, eller opsplitte bevægelsen af energiprodukter, jf. artikel 23, og meddeler de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten disse oplysninger ved hjælp af andre kommunikationsmidler. I den forbindelse skal afsenderen underrette de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten, før ændringen af bestemmelsesstedet eller opsplittningen af bevægelsen påbegyndes. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

5. Hvis IT-systemet er utilgængeligt i afsendelsesmedlemsstaten i de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii) og v), nævnte tilfælde, forelægger modtageren en kopi af det i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede reservedokument for klarereren.

Klarereren forsyner de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten med en kopi af reservedokumentet, hvis indhold svarer til de punktafgiftspligtige varer, der er angivet i eksportangivelsen, eller det entydige identifikationsnummer for reservedokumentet.

Artikel 27

Reservedokumenter ved bestemmelsesstedet eller i tilfælde af eksport

1. Når modtagelsesrapporten i artikel 24, stk. 1, i de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), og litra b), samt artikel 16, stk. 4, omhandlede tilfælde ikke kan forelægges ved afslutningen af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer inden for den i artiklen fastsatte frist, enten fordi IT-systemet ikke er tilgængeligt i bestemmelsesmedlemsstaten, eller fordi de i artikel 26, stk. 2, nævnte procedurer i den i artikel 26, stk. 1, nævnte situation endnu ikke er afsluttet, fremlægger modtageren for de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten undtagen i behørigt begrundede tilfælde et reservedokument, der indeholder de samme data som modtagelsesrapporten, som bevis for, at varebevægelsen er ophørt.

Medmindre modtageren kan fremlægge modtagelsesrapporten hurtigt via IT-systemet, jf. artikel 24, stk. 1, eller der er tale om behørigt begrundede tilfælde, sender de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten en kopi af det i første afsnit nævnte reservedokument til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten, som sender det til afsenderen eller opbevarer det, så det er tilgængeligt for denne. Så snart IT-systemet igen bliver tilgængeligt i bestemmelsesmedlemsstaten, eller de i artikel 26, stk. 2, nævnte procedurer er afsluttet, fremlægger modtageren en modtagelsesrapport i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1. Artikel 24, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

2. Når eksportrapporten i artikel 25, stk. 1 og 2, eller meddelelsen om, at varerne ikke længere skal føres ud af Unionens område, jf. artikel 21, stk. 5, i det i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii) eller v), omhandlede tilfælde ikke kan udarbejdes ved afslutningen af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer, enten fordi IT-systemet ikke er tilgængeligt i eksportmedlemsstaten, eller fordi de i artikel 26, stk. 2, nævnte procedurer i den i artikel 26, stk. 1, nævnte situation endnu ikke er afsluttet, sender de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten myndighederne i afsendelsesmedlemsstaten et dokument, der indeholder samme data som eksportrapporten eller som meddelelsen, som bevis for, at varebevægelsen er ophørt, eller at varerne ikke vil blive udført af Unionens område, medmindre eksportrapporten eller meddelelsen kan udarbejdes hurtigt via IT-systemet eller der er tale om behørigt begrundede tilfælde.

De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender afsenderen en kopi af det i første afsnit nævnte dokument eller opbevarer det, så det er tilgængeligt for afsenderen.

Så snart IT-systemet igen bliver tilgængeligt i eksportmedlemsstaten, eller de i artikel 26, stk. 2, nævnte procedurer er afsluttet, sender de kompetente myndigheder i eksportmedlemsstaten en eksportrapport i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1 og 2, eller meddelelsen i artikel 21, stk. 5. Artikel 25, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 28

Alternative beviser for modtagelse og for udpassage

1. Uanset artikel 27 er den i artikel 24, stk. 1, omhandlede modtagelsesrapport eller den i artikel 25, stk. 1 og 2, omhandlede eksportrapport bevis for, at en bevægelse af punktafgiftspligtige varer er ophørt i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2.
2. Hvis modtagelsesrapporten eller eksportrapporten af andre årsager end dem, der er nævnt i artikel 27, ikke foreligger, kan der uanset stk. 1 indgives et alternativt bevis for, at en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning er ophørt i overensstemmelse med stk. 3 og 4.
3. I de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), artikel 16, stk. 1, litra b), samt artikel 16, stk. 4, omhandlede tilfælde kan der indgives et alternativt bevis for, at en bevægelse er ophørt, ved at de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten på grundlag af passende dokumentation ved påtegning angiver, at de punktafgiftspligtige varer har nået deres bestemmelsessted.

Et reservedokument, jf. artikel 26, stk. 1, litra a), udgør passende dokumentation.

4. Med henblik på at fastslå, om de punktafgiftspligtige varer i de i stk. 2 nævnte situationer er blevet ført ud af Unionen i de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii) eller v), omhandlede tilfælde,
 - a) accepterer de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten en påtegning fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor udgangstoldstedet er beliggende, som bekræfter, at de punktafgiftspligtige varer har forladt Unionens område, eller at de punktafgiftspligtige varer er blevet henført under proceduren for ekstern forsendelse i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, litra a), nr. v), som passende dokumentation for, at varerne er blevet ført ud af Unionen
 - b) kan de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten tage hensyn til enhver kombination af følgende dokumentation:
 - i) en følgeseddel
 - ii) et dokument underskrevet eller attesteret af den økonomiske operatør, der har ført de punktafgiftspligtige varer ud af Unionens toldområde med bekræftelse på varernes udpassage
 - iii) et dokument, hvori toldmyndighederne i en medlemsstat eller et tredjeland bekræfter leveringen i overensstemmelse med de relevante regler og procedurer for en sådan bekræftelse i den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland
 - iv) økonomiske operatørers fortegnelser over varer leveret til skibe, luftfartøjer eller offshoreanlæg
 - v) anden dokumentation, som myndighederne i afsendelsesmedlemsstaten kan acceptere.
5. Når den passende dokumentation er godkendt af de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten, afslutter de bevægelsen i IT-systemet.

Artikel 29

Delegation af beføjelser og tillæggelse af gennemførelsesbeføjelser med hensyn til de dokumenter, der skal udveksles i forbindelse med en afgiftssuspensionsordning

1. I forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 med henblik på at fastsætte strukturen og indholdet af de elektroniske administrative dokumenter, der udveksles via IT-systemet, jf. artikel 20 og 25, og af de i artikel 26 og 27 nævnte reservedokumenter.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte regler og procedurer for udveksling af de elektroniske administrative dokumenter via IT-systemet i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning samt regler og procedurer for anvendelsen af de i artikel 26 og 27 omhandlede reservedokumenter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 52, stk. 2.

3. Hver medlemsstat fastsætter de situationer, hvor IT-systemet kan anses for ikke at være tilgængeligt, og de regler og procedurer, der skal følges i disse situationer, med henblik på og i overensstemmelse med artikel 26 og 27.

Afdeling 3

Forenklede procedurer

Artikel 30

Forenklede procedurer i én medlemsstat

Medlemsstaterne kan indføre forenklede procedurer i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, som udelukkende finder sted på deres område, herunder mulighed for fritagelse for elektronisk overvågning af disse bevægelser.

Artikel 31

Forenklede procedurer i to eller flere medlemsstater

Der kan efter aftale og på betingelser fastsat af samtlige berørte medlemsstater indføres forenklede procedurer for hyppige og regelmæssige bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, som finder sted mellem to eller flere medlemsstaters område.

Denne bestemmelse omfatter også bevægelser gennem rørledninger.

KAPITEL V

Punktafgiftspligtige varers bevægelse efter overgang til forbrug og beskatning heraf

Afdeling 1

Anskaffelser foretaget af privatpersoner

Artikel 32

Anskaffelser foretaget af privatpersoner

1. Punktafgiften for punktafgiftspligtige varer, som en privatperson anskaffer til eget brug og selv transporterer fra én medlemsstats område til en anden medlemsstats område, forfalder kun i den medlemsstat, hvor de punktafgiftspligtige varer anskaffes.
2. For at kunne fastslå, om de i stk. 1 omhandlede punktafgiftspligtige varer er bestemt til en privatpersons eget brug, skal medlemsstaterne mindst tage hensyn til følgende:
 - a) den forretningsmæssige status hos den person, der er i besiddelse af de punktafgiftspligtige varer, og begrundelsen for at være i besiddelse af dem
 - b) stedet, hvor de punktafgiftspligtige varer befinder sig, eller, hvis det er relevant, den anvendte transportform
 - c) ethvert dokument vedrørende de punktafgiftspligtige varer
 - d) arten af de punktafgiftspligtige varer
 - e) mængden af de punktafgiftspligtige varer.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra e), kan medlemsstaterne opstille vejledende mængder, men kun for at godtgøre ovennævnte forhold. Disse vejledende mængder må ikke være mindre end:

a) for tobaksvarer:

- cigaretter: 800 stk.
- cerutter og cigarillos (cigarer med en maksimumsvægt på 3 g/stk.): 400 stk.
- cigarer: 200 stk.
- røgtobak: 1,0 kg

b) for alkoholholdige drikkevarer:

- spiritus: 10 l
- mellemklasseprodukter: 20 l
- vin: 90 l (heraf højst 60 l mousserende vin)
- øl: 110 l.

4. Medlemsstaterne kan ligeledes fastsætte, at punktafgiften forfalder i forbrugsmedlemsstaten ved køb af mineralolier, der allerede er overgået til forbrug i en anden medlemsstat, hvis disse varer transporteres af en privatperson eller på vegne af en privatperson ved anvendelse af atypiske transportformer.

I dette stykke betragtes som »atypisk transportform« andre måder at transportere brændstof på end i køretøjernes brændstoftanke eller i en egnet reservedunk samt andre måder at transportere flydende brændsel på end i tankbiler på vegne af økonomiske operatør.

Afdeling 2

Procedure, der skal følges ved punktafgiftspligtige varers bevægelser, som er overgået til forbrug på en medlemsstats område og derefter flyttes til en anden medlemsstats område med henblik på levering til erhvervsmæssige formål

Artikel 33

Almindelige bestemmelser

1. Når punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug på en medlemsstats område, flyttes til en anden medlemsstat område for at blive leveret der til erhvervsmæssige formål eller anvendelse, pålægges de punktafgift i bestemmelsesmedlemsstaten.

I forbindelse med ordningerne i denne afdeling kan punktafgiftspligtige varer kun flyttes mellem en autoriseret afsender og en autoriseret modtager.

2. I denne artikel betragtes punktafgiftspligtige varer som »leveret til erhvervsmæssige formål«, når de er overgået til forbrug på en medlemsstats område, er blevet flyttet fra denne medlemsstat til en anden medlemsstats område og enten er leveret til en anden person end en privatperson eller til en privatperson, hvis flytningen ikke er omfattet af artikel 32 eller 44. Punktafgiftspligtige varer skal imidlertid ikke betragtes som leveret til erhvervsmæssige formål, når de transporteres af denne privatperson til eget brug og flyttes fra den anden medlemsstats område.

3. I forbindelse med denne artikel begynder bevægelsen af punktafgiftspligtige varer, når de punktafgiftspligtige varer forlader den autoriserede afsenders lokaler eller ethvert sted i afsendelsesmedlemsstaten, som inden bevægelsens begyndelse meddeles til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

4. I forbindelse med denne artikel ophører bevægelsen af punktafgiftspligtige varer, når den autoriserede modtager har taget imod levering af de punktafgiftspligtige varer i sine lokaler eller på ethvert sted i bestemmelsesmedlemsstaten, som inden bevægelsens begyndelse meddeles til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten.

5. Betingelserne for punktafgiftens forfald og punktafgiftssatsen er dem, der gælder på forfaldsdatoen i bestemmelsesmedlemsstaten.

Artikel 34

Afgiftsudløsende begivenhed

1. Den autoriserede modtager hæfter for betalingen af punktafgiften, og punktafgiften forfalder, når varerne er blevet leveret til bestemmelsesmedlemsstaten, medmindre der under bevægelsen opstår en uregelmæssighed i henhold til artikel 46.
2. I tilfælde af manglende registrering eller autorisering af en eller alle personer, der er involveret i bevægelsen, skal disse personer også hæfte for betalingen af punktafgiften.
3. Punktafgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på et skib eller fly, der sejler eller flyver mellem to medlemsstaters område, men som ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig på en af medlemsstaternes område, er ikke underlagt punktafgift i den pågældende medlemsstat.

Artikel 35

Betingelser for bevægelser af punktafgiftspligtige varer under denne afdeling

1. Bevægelser af punktafgiftspligtige varer anses kun for at opfylde kravene i denne afdeling, hvis de foregår på grundlag af et elektronisk forenklet administrativt dokument, der behandles i overensstemmelse med artikel 36.
2. Den autoriserede modtager, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, skal overholde samtlige følgende bestemmelser:
 - a) inden varerne sendes stille en sikkerhed, der dækker den risiko, der er forbundet med manglende betaling af punktafgifter, der kan forekomme under bevægelsen gennem områder i de medlemsstater, der passerer i transit, og i bestemmelsesmedlemsstaten
 - b) ved ophøret af varernes bevægelse betale skyldige punktafgifter i bestemmelsesmedlemsstaten efter den procedure, der er fastsat af denne medlemsstat
 - c) acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten at sikre sig, at de punktafgiftspligtige varer faktisk er modtaget, og at den forfaldne punktafgift for varerne er blevet betalt.
3. Uanset stk. 2, litra a), kan de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten på de betingelser, den fastlægger, tillade, at sikkerheden stilles af transportøren eller fragtføreren, ejeren af de punktafgiftspligtige varer, den autoriserede afsender, eller i fællesskab af enhver kombination af to eller flere af disse personer med eller uden den autoriserede modtager.
4. Den i stk. 2, litra a), omhandlede sikkerhedsstillelse skal være gyldig i hele Unionen.
5. Medlemsstaterne fastsætter nærmere regler for tilvejebringelsen og gyldigheden af sikkerhedsstillelsen.
6. En godkendt oplagshaver eller en registreret afsender kan fungere som autoriseret afsender med henblik på denne afdeling, efter at vedkommende har underrettet de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten herom.
7. En godkendt oplagshaver eller en registreret modtager kan fungere som autoriseret modtager med henblik på denne afdeling, efter at vedkommende har meddelt de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten herom.
8. For en autoriseret afsender eller en autoriseret modtager, der kun lejlighedsvis sender eller modtager punktafgiftspligtige varer, begrænses den i artikel 3, nr. 12) og 13), omhandlede autorisation til en nærmere bestemt mængde punktafgiftspligtige varer, en enkelt afsender eller modtager og en nærmere bestemt periode. Medlemsstaterne kan begrænse godkendelsen til en enkelt varebevægelse. En sådan midlertidig autorisation kan også, uanset kravene i artikel 3, nr. 12) og 13), gives til privatpersoner, der optræder som afsendere eller modtagere, når de punktafgiftspligtige varer bliver leveret til erhvervsmæssige formål, jf. artikel 33, stk. 2.

*Artikel 36***Elektronisk forenklet administrativt dokument**

1. Hvis de punktafgiftspligtige varer skal flyttes i henhold til denne afdeling, skal den autoriserede afsender indsende et udkast til det elektroniske forenkledede administrative dokument til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten ved hjælp af IT-systemet.
2. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af dataene i udkastet til det elektroniske forenkledede administrative dokument.

Hvis dataene ikke er gyldige, underrettes den autoriserede afsender straks.

Hvis dataene er gyldige, tildeler de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten dokumentet en unik forenklet administrativ referencekode og meddeler den autoriserede afsender den.

3. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender straks det elektroniske forenkledede administrative dokument til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten, som sender det videre til den autoriserede modtager.
4. Den autoriserede afsender udleverer den unikke forenkledede administrative referencekode til den person, der ledsager de punktafgiftspligtige varer eller, hvis varerne ikke ledsages af en person, til transportøren eller fragtføreren. Den person, der ledsager de punktafgiftspligtige varer, transportøren eller fragtføreren forelægger på forlangende denne kode for de kompetente myndigheder under hele varebevægelsen.
5. I forbindelse med en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i henhold til denne afdeling kan den autoriserede afsender ved hjælp af IT-systemet ændre bestemmelsesstedet til et andet bestemmelsessted i samme medlemsstat, som opereres af den samme autoriserede modtager, eller til afsendelsesstedet. Med henblik herpå skal den autoriserede afsender ved hjælp af IT-systemet indgive et udkast til det elektroniske dokument for ændring af bestemmelsessted til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

*Artikel 37***Modtagelsesrapport**

1. Ved modtagelse af punktafgiftspligtige varer skal den autoriserede modtager straks og senest fem arbejdsdage efter varebevægelsens ophør undtagen i tilfælde, som er behørigt begrundet over for de kompetente myndigheder, sende en rapport om modtagelsen heraf til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten via IT-systemet.
2. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af dataene i modtagelsesrapporten.

Hvis dataene ikke er gyldige, underrettes den autoriserede modtager straks.

Hvis dataene er gyldige, udsteder de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten en bekræftelse på registrering af modtagelsesrapporten til den autoriserede modtager og sender den til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

Modtagelsesrapporten skal anses for at være tilstrækkeligt bevis for, at den autoriserede modtager har opfyldt alle de nødvendige formaliteter og, hvis det er relevant, og medmindre de punktafgiftspligtige varer er fritaget for betaling af punktafgift, har udført alle betalinger af punktafgifter, som forfalder i bestemmelsesmedlemsstaten, eller en afgiftssuspensionsordning i overensstemmelse med kapitel III.

3. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender modtagelsesrapporten videre til den autoriserede afsender.
4. Den punktafgift, der er betalt i afsendelsesmedlemsstaten, godtgøres på anmodning og på grundlag af den i stk. 1 omhandlede rapport.

*Artikel 38***Nødprocedure og adgang til data ved afsendelse**

1. Uanset artikel 36 kan den autoriserede afsender, hvis IT-systemet ikke er tilgængeligt i afsendelsesmedlemsstaten, starte en bevægelse af punktafgiftspligtige varer på betingelse af, at:
 - a) varerne er ledsaget af et reservedokument, der indeholder de samme data som det i artikel 35, stk. 1, omhandlede udkast til det elektroniske forenklede administrative dokument
 - b) den autoriserede afsender underretter de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten inden bevægelens start.

Afsendelsesmedlemsstaten kan kræve, at den autoriserede afsender forelægger en kopi af det i første afsnit, litra a), omhandlede dokument, at afsendelsesmedlemsstaten foretager en kontrol af de data, der er indeholdt i denne kopi, og relevante oplysninger om årsagerne til utilgængeligheden af IT-systemet, hvis denne utilgængelighed kan tilskrives den autoriserede afsender, inden bevægelens start.

2. Så snart IT-systemet igen bliver tilgængeligt, forelægger den autoriserede afsender et udkast til det elektroniske forenklede administrative dokument i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1.

Så snart dataene i udkastet til det elektroniske forenklede administrative dokument er blevet kontrolleret i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2, og er blevet kendt gyldige, erstatter dette dokument det i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a), nævnte reservedokument. Artikel 36, stk. 3, og artikel 37 finder tilsvarende anvendelse.

3. En kopi af det i stk. 1, første afsnit, litra a), omhandlede reservedokument skal opbevares af den autoriserede afsender til dennes regnskab.

4. Hvis IT-systemet ikke er tilgængeligt i afsendelsesmedlemsstaten, kan den autoriserede afsender ændre varernes bestemmelsessted, jf. artikel 36, stk. 5, og vedkommende meddeler de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten disse oplysninger ved hjælp af andre kommunikationsmidler. I den forbindelse skal den certificerede afsender underrette de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten, før ændringen af bestemmelsesstedet påbegyndes. Nærværende artikels stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 39***Nødprocedure og adgang til data — modtagelsesrapport**

Hvis punktafgiftspligtige varer skal flyttes i henhold til denne afdeling, og modtagelsesrapporten ikke kan forelægges ved ophøret af de punktafgiftspligtige varers bevægelse i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, enten fordi IT-systemet ikke er tilgængeligt i bestemmelsesmedlemsstaten, eller fordi den i artikel 38, stk. 2, omhandlede procedure endnu ikke er gennemført, forelægger den autoriserede modtager undtagen i behørigt begrundede tilfælde de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten et reservedokument, der indeholder de samme data som modtagelsesrapporten, som bevis for, at varebevægelsen er ophørt.

Medmindre den autoriserede modtager kan fremlægge modtagelsesrapporten hurtigt via IT-systemet, jf. artikel 37, stk. 1, eller der er tale om behørigt begrundede tilfælde, sender de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten en kopi af det i første afsnit omhandlede reservedokument til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender den autoriserede afsender denne kopi eller opbevarer den, så det er tilgængeligt for denne.

Så snart IT-systemet igen bliver tilgængeligt i bestemmelsesmedlemsstaten, eller de i artikel 38, stk. 2, nævnte procedurer er afsluttet, fremlægger den autoriserede modtager en modtagelsesrapport i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1. Artikel 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 40***Alternative beviser for modtagelse**

1. Uanset artikel 39 udgør den modtagelsesrapport, der kræves efter artikel 37, stk. 1, bevis for, at de punktafgiftspligtige varer er blevet leveret til den autoriserede modtager.

2. Hvis modtagelsesrapporten af andre årsager end dem, der er nævnt i artikel 39, ikke foreligger, kan der uanset stk. 1 indgives et alternativt bevis for modtagelsen af punktafgiftspligtige varer ved at de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten på grundlag af passende dokumentation ved en påtegning angiver, at de afsendte punktafgiftspligtige varer har nået deres bestemmelsessted.

Det i artikel 39, stk. 1, nævnte reservedokument udgør sådan passende dokumentation med henblik på nærværende stykkes første afsnit.

3. Når påtegningen fra de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten er blevet godkendt af de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten, anses dette som tilstrækkeligt bevis for, at den autoriserede modtager har opfyldt alle de nødvendige formaliteter og foretaget alle betalinger af skyldig punktafgift til bestemmelsesmedlemsstaten.

Artikel 41

Undtagelse fra pligten til at benytte IT-systemet — forenklede procedurer i to eller flere medlemsstater

Der kan efter aftale og på betingelser fastsat af samtlige berørte medlemsstater indføres forenklede procedurer for bevægelser af punktafgiftspligtige varer i henhold til denne afdeling, som finder sted mellem to eller flere medlemsstaters område.

Artikel 42

Bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug, mellem to steder på den samme medlemsstats område via en anden medlemsstats område

1. Når punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug på en medlemsstats område, sendes til et bestemmelsessted på denne medlemsstats område via en anden medlemsstats område, gælder følgende krav:

- a) en sådan varebevægelse skal finde sted på grundlag af det elektroniske forenklede administrative dokument nævnt i artikel 35, stk. 1, og følge en passende rute
- b) den autoriserede modtager skal attestere modtagelsen af varerne efter de regler, der er fastlagt af de kompetente myndigheder på bestemmelsesstedet
- c) den autoriserede afsender og den autoriserede modtager skal acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for deres egne kompetente myndigheder at sikre sig, at varerne faktisk er modtaget.

2. Forsendes punktafgiftspligtige varer hyppigt og regelmæssigt på de i stk. 1 nævnte betingelser, kan de berørte medlemsstater efter aftale og på betingelser, de fastsætter, forenkle kravene i stk. 1.

Artikel 43

Delegation af beføjelser og tillægelse af gennemførelsesbeføjelser med hensyn til bevægelser af varer, som skal leveres til erhvervsmæssige formål

1. I forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer i henhold til denne afdeling vedtager Kommissionen delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 51 med henblik på at fastsætte strukturen og indholdet af de elektroniske administrative dokumenter, der udveksles via IT-systemet, jf. artikel 36 og 37, og af de i artikel 38, 39 og 41 nævnte reservedokumenter.

2. I forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer i henhold til denne afdeling vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de regler og procedurer, der skal gælde for udveksling af de elektroniske administrative dokumenter via IT-systemet, jf. artikel 36 og 37, og regler og procedurer for anvendelse af de i artikel 38, 39 og 40 nævnte reservedokumenter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 52.

Afdeling 3

Fjernsalg

Artikel 44

Fjernsalg

1. Punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug på en medlemsstats område, som indkøbes af en person, der ikke er en godkendt oplagshaver, en registreret modtager eller en autoriseret modtager, der er etableret i en anden medlemsstat og ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed, og som fremsendes eller transporteres direkte eller indirekte af en afsender, der udøver selvstændig økonomisk aktivitet, eller på dennes vegne til en anden medlemsstats område, pålægges punktafgift i bestemmelsesmedlemsstaten.
2. I det i stk. 1 nævnte tilfælde forfalder punktafgiften i bestemmelsesmedlemsstaten, når de punktafgiftspligtige varer leveres. Betingelserne for punktafgiftens forfald og punktafgiftssatsen er dem, der gælder på den dato, hvor afgiften forfalder.

Punktafgiften betales efter den procedure, der er fastlagt af bestemmelsesmedlemsstaten.

3. Afsenderen er den person, der hæfter for betaling af punktafgiften i bestemmelsesmedlemsstaten.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan imidlertid tillade, at afsenderen udpeger en fiskal repræsentant, der er etableret i bestemmelsesmedlemsstaten, som den person, der hæfter for betaling af punktafgiften. Den fiskale repræsentant skal godkendes af de kompetente myndigheder i denne medlemsstat. Medlemsstaterne kan fastsætte, at det, i tilfælde hvor afsenderen eller den fiskale repræsentant ikke har overholdt bestemmelsen i stk. 4, litra a), er modtageren af de punktafgiftspligtige varer, som er den person, der skal hæfte for betaling af punktafgiften.

4. Afsenderen eller den fiskale repræsentant skal overholde følgende krav:
 - a) inden afsendelsen af de afgiftspligtige varer registrere sin identitet og stille sikkerhed for betaling af punktafgiften hos det kompetente kontor, der af bestemmelsesmedlemsstaten er specifikt udpeget, på betingelser, som bestemmelsesmedlemsstaten fastsætter
 - b) erlægge punktafgiften på det i litra a) omhandlede kontor efter de punktafgiftspligtige varers levering
 - c) føre en fortegnelse over vareleveringer.

De berørte medlemsstater kan på de betingelser, de fastsætter, forenkle disse krav på grundlag af bilaterale eller multilaterale aftaler.

5. I det i stk. 1 nævnte tilfælde godtgøres punktafgiften i den første medlemsstat på afsenderens anmodning, såfremt afsenderen eller den fiskale repræsentant har fulgt proceduren i stk. 4.
6. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke gennemførelsesbestemmelser vedrørende stk. 1-5 for punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af særlige nationale distributionsordninger.

Afdeling 4

Tilintetgørelse og tab

Artikel 45

Tilintetgørelse og tab

1. I de i artikel 33, stk. 1, og artikel 44, stk. 1, nævnte situationer, hvor de punktafgiftspligtige varer bliver fuldstændig tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt under transport på en anden medlemsstats område end den medlemsstat, hvor de er overgået til forbrug, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter en tilladelse til at tilintetgøre varerne fra denne medlemsstats kompetente myndigheder, forfalder afgiften ikke i denne medlemsstat.

Med henblik på dette direktiv anses en vare for fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt gået tabt, når den er blevet gjort uanvendelig som punktafgiftspligtig vare.

2. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under varernes transport på en anden medlemsstats område end den medlemsstat, hvor de er overgået til forbrug, forfalder punktafgiften ikke i denne medlemsstat, for så vidt som omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel for de pågældende punktafgiftspligtige varer, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 6, stk. 9, medmindre en medlemsstat har rimelig grund til at mistænke, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

3. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af punktafgiftspligtige varer som omhandlet i stk. 1 skal bevises på tilfredsstillende vis over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvist, fandt sted, eller hvis det ikke er muligt at fastslå, hvor tabet fandt sted, hvor det blev opdaget.

Hvis fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvist, af punktafgiftspligtige varer er fastslået, skal den sikkerhed, der er stillet i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2, litra a), eller artikel 44, stk. 4, litra a), frigives helt eller delvist, alt efter hvad der er relevant, efter fremvisning af tilfredsstillende bevis.

Afdeling 5

Uregelmæssigheder under punktafgiftspligtige varers bevægelser

Artikel 46

Uregelmæssigheder under punktafgiftspligtige varers bevægelser

1. Hvis der er opstået en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 44, stk. 1, på en anden medlemsstats område end den medlemsstats område, hvor de er overgået til forbrug, pålægges de punktafgift, og punktafgiften forfalder i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden opstod.

2. Hvis der er konstateret en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 44, stk. 1, på en anden medlemsstats område end den medlemsstats område, hvor de er overgået til forbrug, og det ikke er muligt at fastslå, hvor uregelmæssigheden opstod, anses den for at være opstået og punktafgiften for at være forfalden i den medlemsstat, hvor den blev konstateret.

Hvis det inden udløbet af en periode på tre år fra datoen for anskaffelsen af de punktafgiftspligtige varer påvises, på hvilken medlemsstats område uregelmæssigheden faktisk opstod, finder bestemmelserne i stk. 1 dog anvendelse.

3. Punktafgiften erlægges af den person, der stillede sikkerhed for betaling heraf i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2, litra a), eller artikel 44, stk. 4, litra a), og af enhver person, der deltog i uregelmæssigheden. Hvis flere personer hæfter for betaling af den samme punktafgift, hæfter disse solidarisk for denne skyld.

De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de punktafgiftspligtige varer er overgået til forbrug, godtgør eller eftergiver efter anmodning punktafgiften, når den er blevet opkrævet i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden opstod eller blev konstateret. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten frigiver den stillede sikkerhed i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2, litra a), eller artikel 44, stk. 4, litra a).

4. I denne artikel forstås ved »en uregelmæssighed« en situation opstået under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under artikel 33, stk. 1, eller artikel 44, stk. 1, der ikke er omfattet af artikel 45, og som følge af hvilken en bevægelse eller en del af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer ikke er ophørt behørigt.

5. Enhver manglende registrering eller autorisering af en eller alle personer, som er involveret i bevægelsen i strid med artikel 33, stk. 1, eller artikel 44, stk. 4, litra a), eller en eventuel manglende overholdelse af bestemmelserne i artikel 35, stk. 1, anses for at være en uregelmæssighed. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse, medmindre modtageren hæfter for betaling af punktafgiften i henhold til artikel 44, stk. 3, sidste punktum.

KAPITEL VI

Forskellige bestemmelser

Afdeling 1

Mærker

Artikel 47

Mærker

1. Medlemsstaterne kan, uden at dette berører artikel 6, stk. 2, kræve, at punktafgiftspligtige varer forsynes med afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker, som anvendes til skattemæssige formål, på det tidspunkt, hvor de overgår til forbrug på deres område, eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, og artikel 44, stk. 1, når de kommer ind på deres område.

2. Medlemsstater, der kræver anvendelse af afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker, jf. stk. 1, er forpligtet til at stille dem til rådighed for de godkendte oplagshavere i de øvrige medlemsstater. Den enkelte medlemsstat kan dog fastsætte, at mærkerne skal stilles til rådighed for en fiskal repræsentant, som er godkendt af denne medlemsstats kompetente myndigheder.

3. Uden at dette berører andre bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for at sikre en korrekt anvendelse af nærværende artikel og undgå unddragelse, undgåelse eller misbrug, påser de, at afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker, jf. stk. 1, ikke skaber hindringer for den fri bevægelighed af punktafgiftspligtige varer.

Når sådanne mærker påsættes punktafgiftspligtige varer, skal ethvert beløb, der betales eller stilles som sikkerhed for at få mærkerne, bortset fra omkostninger i forbindelse med deres udstedelse, godtgøres, eftergives eller frigives af den medlemsstat, som udstedte dem, hvis punktafgiften er forfaldet og er blevet opkrævet i en anden medlemsstat.

Den medlemsstat, som har udstedt mærkerne, kan dog stille den betingelse for godtgørelsen, eftergivelsen eller frigivelsen af det beløb, der er betalt eller stillet som sikkerhed, at det til dens kompetente myndigheders tilfredshed bevises, at de er blevet fjernet eller tilintetgjort.

4. Afgiftsmærkerne eller de nationale godkendelsesmærker, jf. stk. 1, gælder i den medlemsstat, der har udstedt dem. Medlemsstaterne kan dog gensidigt anerkende hinandens mærker.

Afdeling 2

Mindre vinproducenter

Artikel 48

Mindre vinproducenter

1. Medlemsstaterne kan fritage mindre vinproducenter fra kravene i artikel 14-31 samt fra andre krav i forbindelse med varebevægelser og kontrol. Når sådanne mindre producenter selv foretager transaktioner inden for Unionen, skal de underrette deres kompetente myndigheder herom og overholde bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/273 ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/273 af 11. december 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår tilladelsesordningen for plantning af vinstokke, fortegnelsen over vindyrkningsarealer, ledsagedokumenter og certificering, ind- og udgangsbøger, obligatoriske anmeldelser, meddelelser og offentliggørelse af meddelte oplysninger, om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår de relevante kontroller og sanktioner, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 555/2008, (EF) nr. 606/2009 og (EF) nr. 607/2009 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 436/2009 og Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/560 (EUT L 58 af 28.2.2018, s. 1).

2. Hvis mindre vinproducenter er fritaget for krav i henhold til stk. 1, skal modtageren ved hjælp af det dokument, der kræves i delegeret forordning (EU) 2018/273, eller ved en henvisning til det, underrette de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten om de modtagne vinleverancer.

3. Med henblik på denne artikel forstås ved »mindre producent« en producent, der gennemsnitligt producerer under 1 000 hektoliter vin om året beregnet på grundlag af den gennemsnitlige årlige produktion i mindst tre på hinanden følgende produktionsår, jf. artikel 2, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2018/273.

Afdeling 3

Forsyninger til skibe og fly

Artikel 49

Forsyninger til skibe og fly

Indtil Rådet har vedtaget EU-bestemmelser om forsyninger til skibe og fly, kan medlemsstaterne opretholde deres nationale bestemmelser om fritagelse for sådanne forsyninger.

Afdeling 4

Særlige ordninger

Artikel 50

Særlige ordninger

Medlemsstater, der har indgået en aftale om ansvaret for bygning eller vedligeholdelse af en grænsebro, kan vedtage foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle proceduren for opkrævning af punktafgiften på punktafgiftspligtige varer, der anvendes til bygning og vedligeholdelse af denne bro.

I forbindelse med disse foranstaltninger anses den bro og de byggesteder, der er omhandlet i aftalen, for at være en del af den medlemsstats område, der er ansvarlig for bygning eller vedligeholdelse af broen i henhold til aftalen.

De pågældende medlemsstater meddeler disse foranstaltninger til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.

KAPITEL VII

Udøvelse af de delegerede beføjelser og udvalgsprocedure

Artikel 51

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 10, artikel 29, stk. 1, og artikel 43, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 20. februar 2020.
3. Den i artikel 6, stk. 10, artikel 29, stk. 1, og artikel 43, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 10, artikel 29, stk. 1, og artikel 43, stk. 1, træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Rådet, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har underrettet Kommissionen om, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 52

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Punktafgiftsudvalget. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VIII

Rapportering, overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 53

Rapportering om gennemførelsen af dette direktiv

Hvert femte år fremlægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv for Europa-Parlamentet og Rådet. Den første rapport fremlægges senest tre år efter anvendelsesdatoen for dette direktiv.

Den første rapport skal navnlig indeholde en vurdering af anvendelsen og virkningen af nationale bestemmelser, der er vedtaget og anvendt i henhold til artikel 32, idet der tages hensyn til relevant dokumentation for disse bestemmelsers effekt med hensyn til grænseoverskridende virkninger, svig, undgåelse, unddragelse eller misbrug, indvirkningen på det indre markeds gnidningsløse funktion samt folkesundheden.

Medlemsstaterne forelægger efter anmodning tilgængelige, relevante oplysninger, som kræves for at udarbejde rapporten, for Kommissionen.

Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag.

Artikel 54

Overgangsbestemmelser

Medlemsstaterne tillader modtagelse af punktafgiftspligtige varer under de formaliteter, der er fastsat i artikel 33, 34 og 35 i direktiv 2008/118/EF, indtil den 31. december 2023.

De i nærværende direktivs artikel 21, stk. 5, omhandlede meddelelser kan foretages på andre måder end via IT-systemet indtil den 13. februar 2024.

Artikel 55

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2021 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2, 3, 6, 12, 16, 17, 19-22, 25-29, 33-46, 54, 55 og 57. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 13. februar 2023, jf. dog artikel 54.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 56

Ophævelse

Direktiv 2008/118/EF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves med virkning fra den 13. februar 2023, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og datoerne for anvendelse af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 57

Ikrafttræden og anvendelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, 4, 5, 7-11, 13-15, 18, 23, 24, 30-32, 47-53, 56 og 58 finder anvendelse fra den 13. februar 2023.

Artikel 58

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2019.

På Rådets vegne
K. MIKKONEN
Formand

BILAG I

DEL A

OPHÆVET DIREKTIV MED OVERSIGT OVER ÆNDRINGER HERTIL

(jf. artikel 56)

Rådets direktiv 2008/118/EF	(EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12)
Rådets direktiv 2010/12/EU	(EUT L 50 af 27.2.2010, s. 1)
Traktaten om Kroatiens tiltrædelse	(EUT L 112 af 24.4.2012, s. 10)
Rådets direktiv 2013/61/EU	(EUT L 353 af 28.12.2013, s. 5)
Rådets direktiv (EU) 2019/2235	(EUT L 336 af 30.12.2019, s. 10)

DEL B

FRISTER FOR GENNEMFØRELSE I NATIONAL RET OG ANVENDELSESDATO

(jf. artikel 56)

Direktiv	Frist for gennemførelse	Anvendelsesdato
2008/118/EF	1. januar 2010	1. april 2010
2010/12/EU	1. januar 2011	
2013/61/EU	1. januar 2014	
(EU) 2019/2235	30. juni 2022	1. juli 2022

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2008/118/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 6, stk. 1
Artikel 3, stk. 1, 2 og 3	Artikel 2, stk. 1, 2 og 3
Artikel 3, stk. 4	—
—	Artikel 2, stk. 4
Artikel 4, indledning	Artikel 3, indledning
Artikel 4, nr. 1)-5)	Artikel 3, nr. 1)-5)
Artikel 4, nr. 6)	—
Artikel 4, nr. 7)	Artikel 3, nr. 6)
Artikel 4, nr. 8)	Artikel 3, nr. 7)
—	Artikel 3, nr. 8)
Artikel 4, nr. 9)-11)	Artikel 3, nr. 9)-11)
—	Artikel 3, nr. 12) og 13)
Artikel 36, stk. 1, andet afsnit	Artikel 3, nr. 14)
—	Artikel 3, nr. 15) og 16)
Artikel 5, stk. 1 og 2	Artikel 4, stk. 1 og 2
Artikel 5, stk. 3, indledning	Artikel 4, stk. 3, indledning
Artikel 5, stk. 3, litra a)-e)	Artikel 4, stk. 3, litra a)-e)
Artikel 5, stk. 3, litra f) og g)	—
Artikel 5, stk. 4, 5 og 6	Artikel 4, stk. 4, 5 og 6
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7, stk. 1-3	Artikel 6, stk. 2-4
Artikel 7, stk. 4, første afsnit	Artikel 6, stk. 5
Artikel 7, stk. 4, andet afsnit	Artikel 6, stk. 6
Artikel 7, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 6, stk. 9, første afsnit
Artikel 7, stk. 5	—
—	Artikel 6, stk. 7
—	Artikel 6, stk. 8
—	Artikel 6, stk. 9, andet afsnit
—	Artikel 6, stk. 10
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8, første og andet afsnit

Direktiv 2008/118/EF	Nærværende direktiv
—	Artikel 8, tredje afsnit
Artikel 10-12	Artikel 9-11
Artikel 13, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
Artikel 13, stk. 2	—
—	Artikel 12, stk. 2 og 3
Artikel 13, stk. 3	Artikel 12, stk. 4
Artikel 14, stk. 1, 2 og 3	Artikel 13, stk. 1, 2 og 3
Artikel 14, stk. 4	—
Artikel 14, stk. 5	Artikel 13, stk. 4
Artikel 15 og 16	Artikel 14 og 15
Artikel 17, stk. 1, indledning	Artikel 16, stk. 1, indledning
Artikel 17, stk. 1, litra a), indledning	Artikel 16, stk. 1, litra a), indledning
Artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i)-iv)	Artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i)-iv)
—	Artikel 16, stk. 1, litra a), nr. v)
Artikel 17, stk. 1, litra b)	Artikel 16, stk. 1, litra b)
—	Artikel 16, stk. 2 og 3
Artikel 17, stk. 2	Artikel 16, stk. 4
Artikel 17, stk. 3	Artikel 16, stk. 5
Artikel 18, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
—	Artikel 17, stk. 2
Artikel 18, stk. 2	Artikel 17, stk. 3
Artikel 18, stk. 3, første punktum	Artikel 17, stk. 4
Artikel 18, stk. 4	Artikel 17, stk. 5
Artikel 18, stk. 3, andet punktum	Artikel 17, stk. 6
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 20, stk. 2	Artikel 19, stk. 2, litra a) og b)
—	Artikel 19, stk. 2, litra c)
Artikel 21, stk. 1-4	Artikel 20, stk. 1-4
Artikel 21, stk. 5	Artikel 21, stk. 1
Artikel 21, stk. 6	Artikel 20, stk. 5
Artikel 21, stk. 7	Artikel 20, stk. 6
Artikel 21, stk. 8	Artikel 20, stk. 7, første punktum
—	Artikel 20, stk. 7, andet punktum
—	Artikel 21, stk. 2-5

Direktiv 2008/118/EF	Nærværende direktiv
Artikel 22	Artikel 22, stk. 1 og 2
—	Artikel 22, stk. 3
Artikel 23, første afsnit, indledning	Artikel 23, stk. 1, indledning
Artikel 23, første afsnit, nr. 1)	Artikel 23, stk. 1, litra a)
Artikel 23, første afsnit, nr. 2)	Artikel 23, stk. 1, litra b)
Artikel 23, første afsnit, nr. 3)	Artikel 23, stk. 1, litra c)
Artikel 23, andet afsnit	Artikel 23, stk. 2
Artikel 24	Artikel 24
Artikel 25, stk. 1	Artikel 25, stk. 1
—	Artikel 25, stk. 2
Artikel 25, stk. 2	Artikel 25, stk. 3, første afsnit
Artikel 25, stk. 3	Artikel 25, stk. 3, andet afsnit
Artikel 26, stk. 1 og 2	Artikel 26, stk. 1 og 2
Artikel 26, stk. 3	—
Artikel 26, stk. 4 og 5	Artikel 26, stk. 3 og 4
—	Artikel 26, stk. 5
Artikel 27	Artikel 27
Artikel 28, stk. 1	Artikel 28, stk. 1
Artikel 28, stk. 2, første og andet afsnit	Artikel 28, stk. 2 og 3
—	Artikel 28, stk. 4
Artikel 28, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 28, stk. 5
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30	Artikel 30
Artikel 31	Artikel 31
Artikel 32	Artikel 32
Artikel 33, stk. 1	Artikel 33, stk. 1 og 2
—	Artikel 33, stk. 3 og 4
Artikel 33, stk. 2	Artikel 33, stk. 5
Artikel 33, stk. 3 og 4	—
—	Artikel 34, stk. 1 og 2
Artikel 33, stk. 5	Artikel 34, stk. 3
Artikel 33, stk. 6	Artikel 37, stk. 4
Artikel 34, stk. 1	Artikel 35, stk. 1
Artikel 34, stk. 2, litra a), b) og c)	Artikel 35, stk. 2, litra a), b) og c)
Artikel 34, stk. 2, andet afsnit	—
—	Artikel 35, stk. 3-8

Direktiv 2008/118/EF	Nærværende direktiv
—	Artikel 36-41
Artikel 35	Artikel 42
—	Artikel 43
Artikel 36, stk. 1, første afsnit	Artikel 44, stk. 1
Artikel 36, stk. 1, andet afsnit	Artikel 3, nr. 14)
Artikel 36, stk. 2-6	Artikel 44, stk. 2-6
Artikel 37, stk. 1, første afsnit	Artikel 45, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 45, stk. 1, andet afsnit
—	Artikel 45, stk. 2
Artikel 37, stk. 1, andet afsnit	Artikel 45, stk. 3, første afsnit
Artikel 37, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 45, stk. 3, andet afsnit
Artikel 37, stk. 2	—
Artikel 38	Artikel 46, stk. 1-4
—	Artikel 46, stk. 3, første afsnit, andet punktum
—	Artikel 46, stk. 5
Artikel 39	Artikel 47
Artikel 40	Artikel 48
Artikel 41	Artikel 49
Artikel 42	Artikel 50
—	Artikel 51
Artikel 43	Artikel 52
Artikel 44	—
—	Artikel 53 og 54
Artikel 45 og 46	—
Artikel 47	Artikel 56
Artikel 48	Artikel 55
Artikel 49	Artikel 57
Artikel 50	Artikel 58
—	Bilag I
—	Bilag II